

Date of Publication: 20th September 2018

Vol. VIII Issue 7 October 2018

Malarndha Jiviyam Postal Regn. No. PY/49/2018-20

Regd. with the Registrar of Newspaper for India vide Registration No. PON TAM/2011/36935
TN/PMG(CCR)WPP-449/18-20

Vol. VIII Issue 7 October 2018 Rs.5/- (Monthly)

ஸ்ரீ கர்மயோகியின் புதிய வெளியீடுகள்

பெரிய காரியம் I	ரூ.200/-
பரம்பொருள் IV	ரூ.200/-
பரம்பொருள் V	ரூ.200/-
ஆத்ம சமர்ப்பணம்	ரூ.150/-

சொசைட்டியின் பிற வெளியீடுகள்

SPIRITUAL SIDELIGHTS - PART II N.Asokan	ரூ.150/-
வீடுதோறும் தியான மையம் வித்யா ரங்கன்	ரூ.100/-
அன்னை இலக்கியம் (பாகம் 1)	ரூ.100/-
அன்னை இலக்கியம் (பாகம் 2)	ரூ.100/-
ஆசிரியர்: இல. சுந்தரி	

தபாலில் பெற புத்தக விலையுடன் பதிவுத் தபால் கட்டணம் ரூ.35/- சேர்த்து M.O. செய்யவும்

கிடைக்குமிடம்

பாண்டியில்
மதர்ஸ் ஸர்வீஸ் சொசைட்டி,
5, புதுவை சிவம் தெரு,
வெங்கட்டா நகர் விரிவு,
புதுச்சேரி - 605 011.

☎: (0413) 2212443, 2210514

சென்னையில்
மாம்பலம் தியான மையம்,
Priams, 'Golden Wattle', கதவு எண் 36,
கோபால் தெரு, அருணா ஹோட்டல் அருகில்,
தி. நகர், சென்னை - 600 017.

☎: (044) 24347191

ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஸ்ரீ அன்னை யோக மலர்

அக்டோபர் 2018

மலர்ந்த ஜீவியம்

ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஸ்ரீ அன்னை யோக மலர்

Vol. VIII

Issue 7

October 2018

இம்மாத மலரில். . .

பொருளடக்கம்

பக்கம்

லைப் டிவைன்	4
இம்மாதச் செய்தி	14
சாவித்ரி	15
யோக வாழ்க்கை விளக்கம்.	17
பெரிய காரியம்	20
அஜெண்டா	25
The Life Divine – Outline	27
மனித சுபாவம்	31
நெஞ்சுக்குரிய நினைவுகள்	34
பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தரின் ஆன்மீக சிந்தனைகள் - பாகம் 4	35
வீடுதோறும் தியான மையம்	38
அன்பர் அனுபவம்	44
பொய்மையின் ஆதாரங்களும் வாய்மை அதை முறியடிக்கும் வழிகளும்	45
படைப்பில் புரியாத புதிர்கள்	49
அன்னை இலக்கியம் புதுயுகம்	52

ஜீவியத்தின் ஓசை

ॐ

அன்பர்
நினைத்து
நடக்காததில்லை.

(முன், பின் அட்டைகளைச் சேர்த்து மொத்தம் 68 பக்கங்கள்)

கதை கட்டுரைகளில் வரும் பெயர்கள் யாரையும் குறிப்பிடுவன அல்ல.

வருடச் சந்தா ரூ.60/-

தனிப் பிரதி ரூ.5/-

ஸ்ரீ அரவிந்தம்

லைப் டிவைன்

II/2. Brahman, Purusha, Ishwara—Maya, Prakriti, Shakti

Page 330

Para 8

Such a Consciousness need not act in harmony with our limited reason.

It need not act according to a procedure familiar to our reason.

It need not act subjected to an ethical reason.

That reason may be working for a limited good.

It might admit things deemed by our reason unethical.

That was necessary for the final and total Good.

It was necessary for the working out of a cosmic purpose.

Things may seem to us irrational because of partial motives.

But they might be perfectly rational.

தன்னையறிவதே உன்னைப் பொறுத்தவரை சத்தியம்.

II/2. பிரம்மம், ப்ருஷா, ஈஸ்வரா — மாயை, பிரகிருதி, சக்தி

அந்த ஜீவியத்திற்கு நம் சிற்றறிவுக்கேற்றவாறு செயல்படும் அவசியம் இல்லை.

நம் குறுகிய அறிவுக்குப் பழக்கமான முறைகளில் செயல்படும் தேவை அதற்கில்லை.

நெறிமுறைகளுக்கு உட்பட்டுச் செயல்படும் அவசியமும் அதற்கில்லை.

நெறிமுறைகள் குறுகிய பலனுக்காகச் செயல்படுபவை.

நெறிமுறைகளுக்கு எதிரான விஷயங்களையும் அது அனுமதிக்கலாம்.

முடிவான முழு நன்மைக்கு அது அவசியம்.

பிரபஞ்ச நோக்கத்தைச் செயல்படுத்த அது அவசியமாகியது.

நம் குறுகிய நோக்கத்தால் விஷயங்கள் பகுத்தறிவுக்கு ஒவ்வாதது போல் தோன்றும்.

ஆனால் அவை பூரணமாக பகுத்தறிவுக்குப் பொருத்தமாக இருக்கலாம்.

நாம் எதை நாடுகிறோமோ அதுவே நாம்.

They may be so in relation to a much vaster motive.

Reason with its partial vision sets up constructed conclusions.

It strives to turn them into general rules of knowledge.

It compels into them its rule by some mental device.

It gets rid of what does not suit with it.

An infinite Consciousness would have no such rules.

It would have instead large intrinsic truths.

They would govern automatically conclusion and result.

But it would adapt them spontaneously.

They would be adapted to a different total of circumstances.

It would be a pliable and free adaptation.

It might seem to the narrower faculty to have no standards whatever.

We cannot judge the principle of operation of infinite being.

Our standards are of finite existence.

சுபாவத்தால் மனத்தின் ஆழத்தை அடைகிறோம்.

அவை பெரிய நோக்கங்களோடு தொடர்புடையவையாக இருக்கலாம்.

பகுத்தறிவு தன் குறுகிய பார்வை மூலம் முடிவுகளை உருவாக்கி எழுப்பும்.

அவற்றைப் பொதுவான விதிமுறைகளுக்குட்பட்ட அறிவாக மாற்ற அது முயல்கிறது.

அது தன் மனத்தின் ஒரு உபாயத்தின் மூலம் அவற்றுள் தன் விதியைத் திணிக்கிறது.

அதற்கு ஒவ்வாதவைகளை அது விலக்குகிறது.

அனந்த ஜீவியத்தில் அப்படிப்பட்ட விதிகள் கிடையாது.

அதற்குப் பதிலாக அவற்றில் உள்ளார்ந்த சத்தியங்கள் உண்டு.

அவை முடிவு மற்றும் பலனை தன்னியக்க முறையில் ஆட்சி செய்யும்.

ஆனால் அவற்றை அது இயல்பாக ஏற்றுக் கொள்ளும்.

அவை வேறு முழுமையான சந்தர்ப்பங்களுக்குத் தம்மைப் பொருத்தமாக்கிக் கொள்ளும்.

அப்பொருத்தம் ஒத்திசைவான சுதந்திரமான பொருத்தமாகும்.

குறுகிய திறமைக்கு அது தரமின்மையாகத் தெரியும்.

அனந்த ஜீவனின் செயலாற்றும் விதியை நாம் மதிப்பிட முடியாது.

நம் தர நிலைகள் சிறிய வாழ்வுக்குரியது.

நாடுவதே நாம்.

Things impossible for it would be normal for the greater freer Reality.

Our fragmentary mind consciousness constructs integers out of its fractions.

But the essential consciousness, vision and knowledge is different.

It is not possible for our reason to abdicate altogether.

It cannot do so in favour of an undeveloped intuition.

But we must enforce on our reason an utmost plasticity.

We must open it to an awareness of larger states and possibilities.

We must not apply our limiting conclusions to That which is illimitable.

We may concentrate only on one aspect and treat it as the whole.

Thus we illustrate the story of the blind men and the elephant.

Each of the blind inquirers touched a different part.

Each concluded that the whole animal was an object.

சத்திய தாகமுள்ள அன்னை உடல்.

அதற்கு இயலாத விஷயங்கள் பெரிய சுதந்திரமான சத்தியத்திற்குச் சாதாரணமானவை.

பிளவுபட்டுள்ள நம் மனத்தின் ஜீவியம் தன் பகுதிகளைக் கொண்டு முழுமையை உருவாக்கும்.

ஆனால் அடிப்படையான ஜீவியம், காட்சி மற்றும் ஞானம் வேறானது.

பகுத்தறிவுக்குத் தன்னை முழுமையாகத் துறப்பது இயலாதது.

உள்ளுணர்வு வளர்ச்சி பெறாத வரையில் பகுத்தறிவு விலகாது.

ஆனால் பகுத்தறிவில் நாம் பெரிய அளவில் ஒரு நெகிழ்ச்சியை வலிந்து செயல்படுத்த வேண்டும்.

நாம் அதைப் பெரிய அளவிலான உயர்நிலை மற்றும் சாத்தியங்களின் விழிப்பு பெறச் செய்ய வேண்டும்.

நம் எல்லைக்குட்பட்ட முடிவுகளை எல்லையற்ற அதன் மேல் பிரயோகிக்கக் கூடாது.

ஓர் அம்சத்தின்மீது கவனத்தை முழுவதுமாகச் செலுத்தி அதை முழுமையானதாகக் கருதுகிறோம்.

இது போல் நாம் குருடர்களும் யானையும் என்ற கதையை விளக்குகிறோம்.

ஒவ்வொரு குருடனும் யானையின் வெவ்வேறு பாகத்தைத் தொட்டுப் பார்க்கிறான்.

ஒவ்வொரு குருடனும் யானையை ஒவ்வொரு பொருளாக அறிகிறான்.

உடலில் பிரம்மத்தைக் கண்ட வேதரிஷிகள்.

Each object resembled the part which he had touched.

An experience of some one aspect of the Infinite is valid in itself.

But we cannot generalise from that.

We cannot say the Infinite is that alone.

Nor is it safe to view the rest of the Infinite in terms of that aspect.

We would be excluding all other view-points of spiritual experience.

The Infinite is at once an essentiality. It is a boundless totality and a multitude.

All these have to be known in order to know truly the Infinite.

We may see the parts alone and the totality not at all.

Or we may see them only as a sum of the parts.

This is a knowledge, but also at the same time an ignorance.

பிரம்மம் பரிணாம முடிவில் பகவான் உடலில் சித்தித்தது.

ஒவ்வொரு பொருளும் அவர்கள் தொட்டறிந்த யானையின் உடற்பகுதியை ஒத்துள்ளது.

அனந்தத்தின் எந்த ஒரு அம்சத்தின் அனுபவமும் அதனளவில் ஆதாரமானது.

என்றாலும் அதைக் கொண்டு நாம் அதை ஒரு பொது விதியாக எடுத்துக் கொள்ள முடியாது.

அதுவே அனந்தம் என்று நாம் கொள்ள முடியாது.

பகுதியைக் கொண்டு மிகுதியான அனந்தத்தை அறிந்து கொள்ள முயல்வது பாதுகாப்பற்ற செயல்.

அப்படிச் செய்தால் பிற பார்வைக் கோணங்களின் அனுபவங்களை நாம் தவிர்த்து விடுவோம்.

அனந்தம் முதலில் அடிப்படையானது. அது வரம்பற்ற பூரணம் மற்றும் எண்ணிறந்த நிலையும் ஆகும்.

அனந்தத்தின் உண்மையை அறிய இவையனைத்தையும் நாம் அறிய வேண்டும்.

நாம் பகுதிகளை மட்டும் பார்க்கலாம். முழுமையைப் பார்க்க முடியாமல் போகலாம்.

அல்லது அவற்றைப் பகுதிகளின் ஒன்று சேர்ந்த மொத்தமாக அறியலாம்.

இது அறிவு என்றாலும் அதேசமயத்தில் அஞ்ஞானமும் ஆகும்.

சூட்சும உடல்.

To see the totality alone and ignore the parts is also a knowledge.

It is at the same time an ignorance.

For a part may be greater than the whole.

The part belongs to the transcendence.

Or we may see the essence alone.

It takes us back straight towards the transcendence.

It negates the totality and the parts.

This is a penultimate knowledge.

But here too there is a capital ignorance.

A whole knowledge must be there.

The reason must become plastic enough to look at all sides, all aspects.

It must seek through them for that in which they are one.

(Contd...)

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

நம் மனம் பிசாசு, பிறர் மனம் சொர்க்கம்.

மூடிய கண்ணின் சூட்சுமப் பார்வை.

முழுமையைப் பார்த்து பகுதிகளை விலக்குவதும் ஞானமேயாகும்.

அதே நேரம் அது அஞ்ஞானமும் ஆகும்.

பகுதி முழுமையைவிடப் பெரியதாக இருக்கலாம்.

பகுதி கடந்ததற்குச் சொந்தமானது.

அல்லது நாம் அடிப்படையை மட்டும் காணலாம்.

அது நம்மை மீண்டும் நேராக கடந்ததை நோக்கி அழைத்துச் செல்லும்.

அது முழுமையையும் பகுதியையும் விலக்குகிறது.

இது முழுமையான ஞானத்திற்கு முந்தைய கட்ட ஞானம்.

இங்கும் ஒரு மூலமான அறியாமை உண்டு.

அங்கு முழு ஞானம் இருக்க வேண்டும்.

பகுத்தறிவு எல்லாப் பக்கங்களையும், எல்லா அம்சங்களையும் பார்க்கும் அளவிற்கு நெகிழ்வுடையதாக இருக்க வேண்டும்.

எதன் வழியாகப் பார்த்தால் இரண்டும் ஒன்றாகத் தெரியுமோ அதை பகுத்தறிவு நாட வேண்டும்.

(தொடரும்...)

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

யோகம் பலிபுது நம்மைச் சூழ்ந்துள்ள அருளை ஏற்புது.

தானே சேர்வது மெய். வலிய சேர்ப்பது பொய்.

இம்மாதச் செய்தி

தன் உலகை மாற்றுவது
மனிதனின் மேதாவிடாசம்,
தன்னை மாற்றுவது
ஞானியின் விவேகம்.

உடல் படும் துன்பம் உண்மையானதல்ல.

சாவித்ரி

Page 213: And art-parades of weird distorted forms

சிதைந்த மாய ரூபங்களை கலை வண்ணக்
காட்சியாக்கி

- ☆ ஆபாச பயங்கர துவாரங்கள்
- ☆ வதையும் பாங்கு, காலடியில் மிதிபடும் அவதியுணர்வு
- ☆ தீமையை வணங்கும் இருளின் உருவகம்
- ☆ ஏமாற்றுவதை ஏற்றமாகக் கருதி ஆபாசத்தை அமிர்தமெனக் கூறி
- ☆ பூதத்தின் சக்தி புவியில் ஊர்வதில் எழுந்து
- ☆ உழலும் சக்தி வினோதமாக தெய்வீக இசையை எழுப்பி
- ☆ சகதியில் நெளியும் சர்ப்பத்தின் அற்புதம்
- ☆ பாடும் துதியை மண்ணின் மின்னும் மகத்துவமாக்கி
- ☆ அவள் உடலிலும் அடிப்படையிலும் எழும் அனைத்து இயற்கை
- ☆ அவளை முறுக்கி செயற்கைப் பாங்கை அளித்து
- ☆ ஜடமான ஆசை வெறுப்பால் உந்தப்பட்டு
- ☆ வேதனை தாளித்த சிவந்த ஆனந்த உணவாகி
- ☆ வெறுப்புக்குக் காம இச்சையைப் பூர்த்தி செய்யும் உத்தரவிட்டு
- ☆ சித்ரவதை தழுவலாகி
- ☆ சம்பிரதாய வருத்தம் சமர்ப்பணமான மரணமாகி
- ☆ பேயின் பெயர் தெய்வத் திருநாமமாகிறது

யோகிக்கு துன்பமில்லை.

- ☆ நரகத்தின் கலை புதிய கலையுணர்வாயிற்று
- ☆ ஆத்மா வெறுப்பதை மனம் விரும்பும் பயிற்சியளித்து
- ☆ நடுங்கும் நரம்பு மண்டலத்தின்மீது நம்பிக்கையைத் திணித்து
- ☆ விருப்பமற்ற உடலை அதிரும்படிச் செய்தது
- ☆ சுமுகமும் இனிமையும் அளவுகடந்து, அதிர்ச்சியைக் கடந்து
- ☆ ஜீவனின் மூலத்தைக் கரைப்படுத்தும் இந்த ராஜ்யம்
- ☆ அழகுக்குத் தடையுத்தரவு, இதயம் மரமாகி உறங்கி
- ☆ அதற்குப் பதிலாக உணர்ச்சி உத்வேக உருவெடுத்து
- ☆ உணர்ச்சியைத் தூண்டும் வழிகளை உலகில் ஆராய்ந்தெடுத்து
- ☆ ஜீவனற்ற அறிவு நீதி மன்றம் எழுப்பி
- ☆ சாட்டையடியும், குத்தலும் தேவைப்படும் நிலை எழுந்து
- ☆ வறண்ட கடுமை, உயிரிழந்த நாதம் உணர வேண்டி
- ☆ தீவிரம், சக்தி வாழ்வைத் தீட்டித் தொட்டு
- ☆ தீமையின் உரிமையைத் தத்துவமாக்கி
- ☆ அழியும் அழகல் மினுமினுக்கும் பெருமை
- ☆ மலைப்பாம்பின் சக்திக்கு நயமான பேச்சளித்து
- ☆ ஆதிகால முரடனுக்கு ஞானக் கவசம் பூட்டி
- ☆ வாழ்விலும் ஜடத்திலும் உள்ள குமுறல் வணங்கி
- ☆ மனம் வெறிகொண்ட மிருகமாக மாறிய உருவம்.

ॐॐॐॐॐॐ

நாய் வாலவிட கடினமான மனித சுபாவம்.

யோக வாழ்க்கை விளக்கம்

22/61. எண்ணமும் செயலும் எழுமிடத்தைக் கடந்து அழைப்பு எழுவது அழைப்பு நிலை பெறுவது.

- அழைப்பு அற்புதமானது, ஆனந்தமானது, தெய்வ லோகம் போன்றது.
- அழைக்கும்வரை உள்ள அழைப்பு அதன்பின் நின்று விடும்.
- அழைப்பு நின்றால் செயல்படத் தோன்றும்.
- அழைப்பு முடிந்தால் எண்ணம் எழும்.
- எண்ணத்தையும் செயலையும் கடந்த அழைப்பு எழுந்தால் அது நிலைக்கும்.
- அழைப்பு நிலைபெறுவது புனர்ஜென்மம்.
- மனிதனுக்கு மற்றவர் நினைவு வரும்.
- செய்ய வேண்டிய காரியம் நினைவு வரும்.
- நல்லது மனதில் எழும்.
- கெட்டதும் எழும்.
- இறைவன் நினைவு வராது.
- எளிய மனிதன் நினைவு கூர்ந்தால் இறைவன் இதுவரை நினைவில் வந்ததில்லை எனத் தோன்றும்.
- ஒரு கஷ்டம் வந்தால் மனம் உதவியை நாடும்.
- என்ன செய்வது என நினைக்கும்.
- இறைவனை அழைக்கத் தோன்றாது.
- தோன்றினால் நம்பிக்கை எழாது.
- அழைக்கத் தோன்றுவது அற்புதம்.
- அழைத்தால் நடப்பது ஆச்சரியம்.
- ஆச்சரியமானாலும் அடுத்தமுறை அழைக்கத் தோன்றாது.

மனிதன் தன்னை மட்டுமே மாற்ற வேண்டும்.

- அழைப்பே ஆண்டவன்.
- ஆண்டவன் நம்மை நினைக்காமல் நாம் அவனை நினைக்க முடியாது.
- ஆண்டவன் அழைத்தால் நாம் அவனை அழைப்போம்.
- பெரிய நேரம் அழைப்பது பெரியது.
- சிறிய நேரம் அழைப்பது சிறியது.
- பெரியதும் சிறியதும் ஒன்றானால் அழைப்பு நிலை பெறும்.
- அன்பனுக்கு அழைப்பு பின்னணியிலிருக்கும்.
- சூரியோதய ஒளி இறைவனை அழைப்பது.
- பறவையின் குரல் அவனை அழைப்பது.
- எந்தச் செயலும் அசைவால் அழைக்கும்.
- எந்த நினைவும் மனம் அழைப்பது.
- அழைப்பை அழைப்பாகக் கருதுவது ஆன்மீகப் பயிற்சி.
- அழைப்பு அழகின் நெகிழ்ச்சி என்பது உயர்ந்த நினைவு.
- அழைப்புக்குச் சட்டமில்லை.
- எவரும் அழைக்கலாம்.
- தவறான காரியத்திற்கு அழைக்க முடியாது.
- அப்படி அழைத்தால் முதற்பலன் அழைத்தவனுக்கே எதிராக வரும்.
- இராமானுஜம் அழைத்திருந்தால் அபரிமிதமான பலன் இருந்திருக்கும்.
- இராமானுஜம் தாயாரை நம்பினார், நாமகிரியை வணங்கினார். அவர்களால் வருமானம் தர முடியவில்லை.
- கணித மேதைக்கும் இறைவனை அழைக்க நினைவு வரவில்லை.
- அன்பன் அழைப்பது அதனால் அற்புதம்.

பொய் மெய்யாவதும் மெய் பொய்யாவதும் முறை ஒன்றே.

- அழைப்பு அருகில் உள்ளது.
- அருகிலிருப்பதால் நினைவு வராது.
- அழைப்பு நினைவு வருவது அருள்.
- இறைவன் நம்முள்ளிருந்து அழைப்பது அழைப்பு.
- பிரம்ம முகூர்த்தத்தில் சூட்சுமமானவர்க்கு பூமாதேவி அழைப்பது கேட்கும்.
- அழைப்பு எழுவது சூழலின் செயல் சுட்டிக்காட்டும்.
- ஒருவர் அன்பாக நம்மை நாடுவது இறைவனின் அழைப்பு.
- ஒருவரை நாம் அன்பாக நாடுவது அழைப்பு நிலைப்பது.
- விஷயத்தைவிட சம்பிரதாயத்தை மனம் ஏற்கும்.
- அழைப்பு விஷயத்திற்குரியது.
- சடங்கு சம்பிரதாயம் ஜீவனற்றது.
- ஜீவனற்றதை ஜீவன் பெற வைப்பது அழைப்பு.
- ஜீவனுள்ள சடங்கு இறைவன்.
- அவன் சூட்சும சிங்கமாவான்.
- ஒரேமுறை அழைத்தால் புயல் அடங்கும்.
- கயவன் மனமும் மாறுவது அழைப்பு.
- அழைப்பு திருவுள்ளம் தெளிவுபடுவது.
- அழைப்பு வீட்டை அன்னை வாழுமிடமாக்கும்.
- அழைப்பு இருந்தால் அனைத்துமிருக்கும்.
- அன்னையால் பகவானை அழைக்க முடியவில்லை. ஏனெனில் அவரோடு ஐக்கியமாகி விட்டார் அன்னை.
- ஐக்கியம் தருவது அழைப்பு.

(தொடரும்)

ॐ

போரைத் தடுக்கும் சமாதான நகர்.

பெரிய காரியம்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

இருபது வயதில் படிக்காதவன் பெறும் பக்குவம் வாழும் திறமை. அதே வயதில் படிப்பு தரும் பக்குவம் தலைமை தாங்கும் பக்குவம். படிப்பை வெளியில் சீக்கிரம் பெறுவது போல் பக்குவத்தை வெளியில் சீக்கிரம் பெறப் பக்குவம் பவித்திரமாக இருக்க வேண்டும். அவையும் போதாது. புத்தக அறிவை ஆசிரியர் உதவியின்றி புத்திசாலித்தனம் பெறும். கல்லூரியின் சூழல் தருவதை வெளியில் பெற சமூகம் ஏற்கும் பொறுமை வேண்டும். பெரிய குடும்பத்துச் சிறுவர் பெரிய மனிதர்களுடன் பழகுவதால், சமமாகப் பழகுவதால் பெறும் அனுபவத்தை, வெளியில் உள்ளவன் அவர்களைக் கண்டு தானே அறிய, கிரகிக்கும் திறன் ஏராளமாக வேண்டும். அதுவும் வலிமை (strength) பெறப் போதாது. பெரிய குடும்பம் பிள்ளைகட்குத் தைரியம் தருகிறது. பாதுகாப்புத் தருகிறது. அனுபவம் தருகிறது. இவற்றையெல்லாம் வெளியில் பெற நாளாகும். நாளானாலும் (strength) தெளிவான தெம்பு நேரடியான அனுபவமில்லாமல் வராது. அவனளவில் சமாளிக்க முடியாத அனுபவத்தை விலக்காமல் தைரியமாக, சந்தோஷமாக சமாளித்தால் ஓரளவு அந்த அனுபவம் வரும். வீட்டில் வளர்ந்தாலும் நாட்டு இலட்சியத்தை மனத்தால் நிறைவேற்றுவது உதவும். அனுபவம் தரும் வலிமையை இலட்சியம் தரும். ஓரளவு பொது வாழ்வின் அனுபவம் இருப்பது அவசியம். 1920 முதல் 1960 வரை இந்திய அரசியல் தலைவர்கள், ஊழியர்கள் பெற்ற அனுபவங்கள் நாட்டிற்குப் பொக்கிஷம். அது தியாகத்திற்குரிய காலம். இங்கிலாந்தில் பொது வாழ்வு படிப்பாலும், பக்குவத்தாலும் நம் நாட்டை விடப் பல மடங்கு உயர்ந்து இருப்பதன் காரணம் அது mental culture. நம் வாழ்வு vital culture. ஆன்மீகப் பண்புகளை வாழ்வில் வெளிப்படுத்தும் சத்தியம் ஓரளவு இக்குறையை நிறைவு செய்யும். கூட்டுக்

முகக் களையாக மாறும் ஆன்மாவின் அசைவு.

குடும்பப் பொறுப்பு இத்தலைமையைப் பெரிதும் பெற உதவும். மனித முயற்சி இலட்சியத்தால் பெரும் பலன் பெறுவதுடன் இலட்சியம் முயற்சிக்கு அறிவு தரும். அன்னையை அறிந்த மனிதன் மேற்கூறிய அத்தனை திறமைகளையும் முழு முயற்சி செய்தால் பெறலாம் என அறிவான். முழு முயற்சி எந்த நேரமும் பெரு முயற்சி ஆகும்படி செயல்படுவனுக்கு இக்கட்டுரை ஏற்கனவே அவன் லேசாக அறிந்ததைக் கூறும். அவன் மனம் விசாலமாகி, உயர்ந்ததை மட்டும் நாடும்.

- பெரிய மனம் பெரிய விஷயங்களைக் கேட்டால் தான் பெற்றது என அறியும்.
- பிறர் உதவியால் பெறுவதைச் சொந்தமாகப் பெறுவது பெரிய மனம்.
- பள்ளி, கல்லூரி, ஊர், உலகம் தருவதைச் சூட்சுமமாக அறிந்து தானே பெறக்கூடியவன் மனம் பெரிய மனம்.
- எந்த விஷயத்திலும் நல்லது உயர்ந்தது மட்டும் தெரிவது பெரிய மனம்.
- ஒருவர் குறையால் தான் நிறைவு பெறுபவன் பெரியவன்.
- பிறரிடம் அவனறியாமல் உள்ள பெரும் திறனைப் பெரிய மனம் அறியும்.
- பிறர் இனிக்கச் செய்வது சேவை.
- பிறர் ஒருவராக இல்லாமல் பலராக இருப்பது நல்லது, பெரியது.
- உலகமும் ஊரும் பெற்ற வாய்ப்பை நம் வாய்ப்பாக அறிந்து பெறுவது பெரிய மனம்.
- அந்தஸ்து அக உணர்வுக்கு மட்டும் உண்டு.
- ஜடம் சூட்சுமமானால் சிறிய மனம் பெரிய மனமாகும்.
- சூட்சுமம் நுணுக்கமானால் சிறிய மனம் பெரியதாக மாற விழையும்.

பெரிய முக மாறுதல்கள் க்ஷணத்தில் ஏற்படுகின்றன.

- அடுத்த தலைமுறை அதிகமாக வளர்வதை விரும்புவது பெரிய மனம்.
- எல்லாம் தன் கட்டுப்பாட்டில் இருக்க விரும்புவது சிறிய மனம்.
- பிறர் சந்தோஷம் எனக்குப் பெரிய சந்தோஷம்.
- பலரிலும், வாழ்விலும், அறிவிலும், அனுபவத்திலும், அனைவருக்கும், நமக்கும் உள்ள எல்லா வாய்ப்புகளையும் அறிவது பரந்த பெரிய மனம்.

மனித வாழ்வு காரியங்களாலானது. காரியத்தை முடிப்பதால் வளர்பவன் மனிதன். காரியமே அவன் வாழ்வு. சத்திய ஜீவனுக்குக் காரியம் இலட்சியமில்லை. இருப்பதே அவன் இலட்சியம். இருப்பதே இலட்சியமானால் காரியம் செய்வதோ எண்ணத்தை நினைப்பதோ அவன் இலட்சியமில்லை. காரியத்தையும் எண்ணத்தையும் கடந்த நிலை அவனுடையது. நாம் அவன் நிலையை நோக்கிப் போக காரியம் செய்வதையும் எண்ணத்தை நினைப்பதையும் கைவிட வேண்டும். அதன் ஆரம்பம் எது? எந்தக் காரியத்தைச் செய்தால் அது சிறிய மனிதனைப் பெரிய மனிதனுக்குமோ அது பெரிய காரியம். அது காரியமா, காரியம் செய்யாத நிலையா? எண்ணமே காரியமாவதை அப்படிச் சொல்லலாம். எண்ண மறுக்கும்பொழுது எழும் எண்ணம் தன்னைக் காரியமாகப் பூர்த்தி செய்வதைக் கூறலாம். இராமானுஜத்தின் தேற்றங்கள் அவர் மனத்தில் தானே உதித்து வெளியானதை அப்படிக் கருதலாம். என் என்றால் எண்ணெயாக செயல்படுவான் என்பதில் நம் மனத்தில் என் உள்ளது. எண்ணெயில்லை. நம் மனத்திலும் இல்லாத எண்ணத்தைச் செயல்படுத்துபவன் குறிப்பறிபவன். அவன் செய்வது பெரிய காரியம். அவனுக்கு அது பலிக்கும். நமக்கு அது பலிக்க எவர் மனத்திலும் இல்லாத எண்ணத்தை நாம் செயல்படுத்துவதே அது. ஒருவர் தன் திறமையை அறியாத நேரம் நமக்கு அது தெரிந்து நம் நல்லெண்ண ஆர்வத்தால் அவர் வாழ்வில் அது நிறைவேறுவது பெரிய

தீய சக்திகள் நம்பிக்கையை அழிக்கும்.

காரியம். நம் குழந்தைகள் நம்மைவிடப் பல மடங்கு பெரியதாக வருவதை நாம் அறியும் நேரம் உண்டு. அது பலிக்கும் வகை நல்ல முறையிலும் விரிவுபடும். கெட்ட முறையிலும் வளரும். சில பெரிய காரியங்களைச் சாதிக்கத் தடுக்கி விழுந்து, தவறிழைத்து எழ வேண்டும். அதற்கு நம் மனம் சம்மதிக்காது. நமக்கு இல்லாத உரிமையிது. குழந்தைக்கு அதிர்ஷ்டமிருந்தால் அது தன்னைத்தானே பூர்த்தி செய்து கொள்ளும். ஒரு பெரிய காரியம் அருளாக வந்து தன்னை அன்பன் வாழ்வில் பூர்த்தி செய்ய முனையும்பொழுது அன்பன் விலகுவது சகஜம். அது அடுத்தவர் வாழ்வில் நிறைவேறுகிறது. அன்பன் வாழ்விலேயே அது நிறைவேற முனைவதை அன்பன் ஆபத்து, கெட்ட-வேளை எனக் கருதிப் பயப்பட்டு விலக முடியாமல் திணறி முடிவாகப் பலன் பெறுவான். இதுவும் ஒரு தொழிலதிபர் வாழ்வில் நடந்தது. முந்தைய உதாரணம் ஓர் கல்லூரி ஆசிரியர் வாழ்வில் நடந்தது. நடக்க இருப்பவற்றை அன்பன் அறிந்து, 'திருவுள்ளம் நிறைவேறட்டும், என் கருத்து விலகட்டும்' எனக் கூறுவது அன்பனுக்குப் பெரிய காரியம். மாமியார் மருமகள் சுமுகம், அதிகாரி ஊழியர் சுமுகம், இருவர் இணைந்து பெறும் பலனின் சூட்சுமத்தை அறிந்து ஒருவரோ, இருவருமோ அடங்குவது பெரிய காரியம். கருமித்தனம், சுயநலம், அவசரம், 'எனக்குப் பிடிக்கவில்லை', பொறாமை, அறிவீனம் ஆகியவை குறுக்கிடும். 'இது பிறருடையது அல்ல, என்னுடையதே' எனக் கண்டு விலக்க முடிவது பெரிய காரியம். பரநலமாக முடிப்பதும், சுயநலத்தை விலக்கிச் செய்வதும் பலன் தரும். அந்த நேரம் பிரச்சனை வாய்ப்பாகும். பயம் தைரியமாகும். ஆத்மா நெஞ்சில் மலரும். அது மலர்ந்த ஜீவியம். அதைச் சிறிய சந்தர்ப்பங்களில் செய்வது பெரிய காரியம் நம் வாழ்வில் நிலைப்பதாகும். ஒருவருடைய அல்ப மனப்பான்மை சிறியதாகச் செயல்பட்டு அவர் முன்னேற்றத்தைத் தடுக்கும். அதைப் பிறரால் விலக்க முடியாது. அது கர்மம். அதில் தலையிட உரிமையில்லை. தலையிட்டால் தலையிட்டவரை பாதிக்கும். இது தவறு, சரி.

புனிதமான உன்னத ஆன்மாவின் பரிசு வரம்.

அவர் குணம் அவர் வாழ்க்கையைக் கெடுக்கக் கூடாது என்பது பெரிய நல்ல எண்ணம். நோக்கம் தவறானாலும் மூலம் உயர்ந்ததால் அது செய்யாத சமர்ப்பணத்தின் மூலம் - வாழ்வில் அவ்வழிகள் உண்டு - அது பலிப்பது பெரிய காரியம். அதற்கும் தண்டனை தவறாது. நினைவு வந்து நேரத்தில் சமர்ப்பணம் செய்தால் தண்டனையினின்று தப்பலாம். காலம் கடந்த சமர்ப்பணமும் அதற்குரிய பெரிய பலனை வட்டியும் முதலுமாகத் தரத் தவறாது. காரியம் இவ்வழியாகப் பெரிய காரியமாவது நாம் காண வேண்டியது. சமர்ப்பணமே பெரிய காரியம் என்பதால் சிந்தனைக்கு இடமில்லை. சிந்தனை எழும்முன் சமர்ப்பணம் செய்ய வேண்டும் எனில் அதை எப்படிச் சிந்திப்பது என எண்ணம் எழும். சிந்தனை எழும்முன் சமர்ப்பணத்தை நாடுவது பெரிய காரியம். V.K.K.மேனன் உலகம் சுற்றி வந்தார். அவருக்கு எல்லா நாட்டிலும் பெரும் வரவேற்பு. Roving Ambassador எனப் பத்திரிக்கைகள் - வலம் வரும் தூதுவர் - கூறின. சென்னையில் பேசிய சின்மயா யோகி கேட்டார், 'இந்திய சர்க்காருக்குப் பிரதிநிதியாக இருப்பதால் இவ்வளவு பெரிய பெயர், இறைவனுக்குப் பிரதிநிதியானால்' - என்றவுடன் பலத்த கைத்தட்டல் எழுந்தது. நாம் எளியவர்களே. சமர்ப்பணம் நம் கருவி என்பதால், நாம் எளியவரானாலும், நாம் செய்யும் காரியம் பெரிய காரியம். இராமானுஜம் மேதை. அவருக்கு வருமானமில்லை. அஸ்வத்தாமனுக்குப் பாலில்லை என்பது போல் வருமானத்திற்காக இராமானுஜம் பலரை நாடினார். அவர் திறன் பெரியதினும் பெரியது. அதில் சிறு துளியை வருமானமாக மாற்றினால் அபரிமிதம் எழும். பல ரிஷிகள் அதைச் செய்துள்ளனர். மேதைமை பெரியது. மேதைக்குரிய வருமானம் பெரியதினும் பெரியது. அதைக் கருத அவருக்குத் தோன்றவில்லை. நாம் அதைச் செய்வதை இக்கட்டுரை கூறுகிறது.

(தொடரும்...)

ॐॐॐॐॐॐॐ

உடலைத் தொடும் பொன்னொளி.

அஜெண்டா

தெய்வத்தை அறிவது தரிசனம். சேவை செய்ய முடிவது பாக்கியம். தெய்வமே சேவையை நாடுவது பூலோக அதிசயம். உயர்ந்த குரு கிடைப்பது அரிது. உயர்ந்த சிஷ்யன் கிடைப்பதும் அரிது. அர்ஜுனன் எளிதில் கிருஷ்ணனுடைய சொல்லை ஏற்கவில்லை. விவேகானந்தரால் பரமஹம்சரை நம்ப முடியவில்லை. அன்னை நம்மிடையே 53 ஆண்டுகள் வாழ்ந்தார். ஆரம்ப நாட்களில் வந்த சாதகர்கள் மனநிலை, பக்தி, நம்பிக்கை, தியாகம் ஆகியவற்றை இன்று கேட்டாலும் நம்ப முடியவில்லை. குடும்பத்தை விட்டுத் துறவறம் போவது மரபு. குடும்பத்துடன் ஆசிரமத்தில் சேர்ந்த பெருமக்கள் இவர்கள். அவர்கள் எண்ணிக்கை 150-தைக் கடக்கும்வரை அன்னை அவர்கள் எண்ணங்களை தன் control-இல் வைத்திருந்தார். இன்று நாம் 50 வருடம்முன் பெற்ற Blessing Packet இறக்கும் தருவாயில் உள்ளவரை உயிர்ப்பிப்பதைக் காண்கிறோம். அந்த சாதகர்கள் எண்ணங்களை அன்னை நேரில் கட்டுப்படுத்தினார். அவர்கள் செய்ததெல்லாம் அன்னையிட்ட வேலை. சாப்பாடு அன்னை அளித்தது. உடை அவர் கொடுத்தது. வீடு அன்னை-யினுடையது. எல்லாம் அன்னை மயமான வாழ்வு அவர்களுடையது. அது பூர்வ ஜென்ம புண்ணியம். தினமும் அன்னையுடன் வேலை செய்தனர். அன்னை அவர்கள் அனைவரையும் அடிக்கடி சந்தித்தார். வாழ்வே அவர்கட்கு நித்திய தரிசனமாயிற்று. பகவானை ஆண்டில் நான்கு முறைகள் தரிசித்தனர் என்றாலும் சாதகர்கள் மேல்மன வாழ்விலிருந்தனர். அன்னை அதைக் கடந்த உள்மனம், அதையும் கடந்து சூட்சும உணர்வு, மனம், சத்திய ஜீவிய மனத்தில் செயல்பட்டதால் அவர் பேசுவதற்குரிய பிரிய சாதகரை அன்னை நாடினார். சத்பிரேமிடம் அன்னையால் பேச முடிந்தது. இருபது ஆண்டுகளாக வாரம் நான்கு மணி நேரம் பேசினார். அதுவே Agenda. சத்பிரேம ஒரு தந்திரயோக ஜபம் தினமும் ஏழு மணி

தீய சக்திகளை அன்னை விரட்டுகிறார்.

செய்ததையும், அவர் இராமேசுவர குருவையும் அன்னை ஏற்றுக் கொண்டார். மாதம் ரூ. 20/- கொடுத்து 'சிகரெட் வாங்கிக் கொள்' என்பார். சத்பிரேம் எவ்வளவு முக்கியம் அன்னைக்கு என நாம் அறிகிறோம். நேரு வருவதானால் மகாத்மா காந்தி ஒரு டின் சிகரெட் வாங்கி வைத்திருப்பார். பெரியவர் சிறியவரை ஏற்கும் பாங்கு அது. நம் எண்ணங்களையும் செயல்களையும் ஆண்டவன் ஏற்பது போன்றது. சத்பிரேம் அன்னை கூறுவதை அப்படியே சிலசமயம் ஏற்பார். சில சமயம் விளக்கம் கேட்பார். பல சமயம் அன்னை விளக்கம் அவருக்குப் புரிவதில்லை. மீண்டும் மீண்டும் அடுத்தடுத்த முறை வரும்போது கேட்பார். அன்னை ஒருசமயம் சத்பிரேம் Consciousness-க்கு கொடுத்த விளக்கத்தை ஏற்றுக் கொண்டார். குரு சிஷ்யராக நடந்து கொள்ளும் பாங்கு அன்னைக்குரியது.

o~o

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

வாழ்வில் அனைவரும் தேடுவது ஞானம். ஞானமுடையவர் ஞானி, வாழ்வில் ஞானம் பெற கல்வி பெறுகிறோம். அது வேலை, வருமானம், அந்தஸ்து தருகிறது. யோகத்தில் பெறும் ஞானம் யோக சித்தி தரும். மரபு ஞானம், அஞ்ஞானம் என்றதை பூரண யோகம் நால்வகை ஞானம், எழுவகை அஞ்ஞானமாகப் பிரித்துக் கூறுகிறது. ஏழாவது அஞ்ஞானம் நடைமுறை அஞ்ஞானம் செய்வதறியாதது. நமக்கு ஓர் வேலை வேண்டும், திருமணமாக வேண்டும், மார்க்கெட் வேண்டும் எனில் வேலை எங்குள்ளது எனத் தெரிந்து போய்க் கேட்டால் அவர்கள் தருவது ஞானம். இன்றைய நிலை அதுவல்ல. நடைமுறை அஞ்ஞானம், நடைமுறை ஞானமாக ஏழு அஞ்ஞானங்களும் அழிய வேண்டும் என யோகம் கூறுகிறது. அடிப்படையில் மரபு ஞானமும், அஞ்ஞானமும் சமமானவை, முடிவுவரை பரவிவுள்ளன எனக் கூறுகிறது. அஞ்ஞானம், ஞானத்தால் எழுப்பப்பட்டது என்பது ஸ்ரீ அரவிந்தம். ஞானம் தன்னை அஞ்ஞானமாக மாற்றி, பிரம்மம் வாழ்வில் காலத்துள் லீலை செய்ய உதவுகிறது என்பது பகவான் கூறுவது.

ஆழ்ந்த உணர்ச்சிகள் நாட்டை மாற்றும் திறனுடையவை.

The Life Divine – Outline

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

பரமாத்மா

சத்திய ஜீவியம்			
மூடி தெய்வம் யோகி ரிஷி முனி			
அகந்தை, மனம், காலம், சிறியது		மேல் மனம்	
சாட்சி புருஷன், நிர்வாணக் கதவு, சைத்திய வாயில்		உள் மனம் [சூட்சுமமானது]	
பரமாத்மாவும் பாதாளமும் இணையுமிடம்		அடி மனம்	
[ஆழ் மனம்]	[ஆழ் மனம்]	அடி மனக் குகை [சைத்திய ஜீவன்]	
	ஜட இருள்		

ஜட இருள் பரிணாமத்தால் ஆழ்மனமாகிறது.

பரமாத்மாவும் பாதாளமும் அடி மனத்தில் இணைந்து எழுந்து மனிதனையடைந்து முனி, ரிஷி, யோகி, தெய்வம் வழியாக மூடியைக் கடந்து சத்திய ஜீவியமடைகிறது.

பரமாத்மாவில் பரிணாமம் முடிகிறது.

மூன்று அம்சங்கள்:-

மனித அம்சங்கள் மூன்று 1) தன்மை, 2) பிரபஞ்ச அம்சம், 3) பிரபஞ்ச லோக அம்சம்.

அருளும், அறியாமையும் ஒன்றல்லவா?

ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் இம்மூன்று அம்சங்கள் உண்டு. வைரமும் முத்தும் பகவான் கூறும் உதாரணம். அவற்றின் தன்மை தெரியாத காலத்தில் அதை எடுத்துப் பயன்படுத்தவில்லை. பிரபஞ்ச அம்சம் என்பது பொதுத்தன்மை. அது தெரிந்தால் அப்பொருளை உற்பத்தி செய்யலாம். தற்சமயம் முத்து, வைரம் அது போல் செயற்கையாகச் செய்யப்படுகின்றது. பிரம்மலோக அம்சம் என்பது மூலம் அல்லது சாரமாகும். அது தெரிந்த மகான் கையில் முத்தை எடுத்தால் அவருடைய மூலமான ஞானம் முத்தை வைரமாக மாற்றும். நமக்கு வயலில் நெல் பயிராவது தெரியும். அதனால் நெல்லைப் பயிர் செய்ய முடிகிறது. ஆபீஸில் வேலை நடப்பது, பாக்கடரியில் பொருள் உற்பத்தியாவது தெரியும். அதனால் ஆபீஸில் வேலை நடக்கிறது, பாக்கடரியில் பொருள் உற்பத்தியாகின்றன. நெல் ஜடமான மண்ணில் காலத்தால் (6 மாதத்தால்) உற்பத்தியாகிறது என அறிவோம். 40 மூட்டை விளைவதை அறிவோம். 40 மூட்டை விளைகிறது. இது ஜடமான ஞானம். இதைக் கடந்த சூட்சும ஞானம் உண்டு. செயல் 4 நிலைகளில் நடக்கிறது.

- 1) சக்தி - நம் சக்தியைச் செலவு செய்து வேலையை முடிப்பது,
- 2) வீரியம் - அதி தீவிரமாக முயன்று முடிப்பது, 3) தெய்வப் பிரகிருதி - சமர்ப்பணத்தால் மனித சக்தி தெய்வ சக்தியாகி வேலை நடப்பது, 4) நம்பிக்கை (சிரத்தையென சமஸ்கிருதம் கூறும்). நம் சக்தியையோ, வீரியத்தையோ செலவிடாமல், தெய்வ சக்தியிலும் நம்பிக்கையைக் கைவிட்டு தூய்மையான நம்பிக்கையால் - தெய்வம் செயல்பட்டு காரியம் நடப்பதை நம்பி - செயல்படுவது.

40 மூட்டை நெல் 45 மூட்டையாகவும், 45 மூட்டை நெல் விலை 60 மூட்டை விலையாகவும் முதல் 3 கட்டங்களுக்குப் பலனிருக்கும். 4-வது கட்டம் தூய்மையான நம்பிக்கைக்குப் பயிரிடாமல் பெரும் மகசூல் விளையும். நடைமுறையில் விவசாயி 4-ஆம் கட்ட மனநிலைக்கு வந்தால், மகசூல் நம்ப முடியாத அளவுக்கு அபரிமிதமாகும். இவையும் முதலில்

மாறுவதைவிட, மாறும் நிலை சிரமம்.

சொன்ன மூன்று அம்சங்களும் நம் மனநிலைக்கேற்றவாறு பொருந்தும்.

- 1) சக்தி - நாம் முயன்று செயல்படுவது.
- 2) வீரியம் - அதிதீவிரமாகச் செய்யக் கூடியது அனைத்தும் செய்வது.
- 3) தெய்வப் பிரகிருதி - சக்தி நம்முடையதில்லை, தெய்வத்துடையது, என நம்புவது.
- 4) நம்பிக்கை (சிரத்தை) - சக்தி நம்முடையதில்லை, செயல் நம்முடையதில்லை, முறை என்னுடையதில்லை, நான் கருவியுமில்லை, கர்த்தாவுமில்லை, செயலுக்கு நான் எந்த வகையிலும் தேவையில்லை என்றால், தெய்வம் நேரடியாகக் க்ஷணத்தில் செயல்படும்.

மனிதன் தான் உற்பத்தி செய்வதால் உற்பத்தியாவதாக நினைக்கிறான்.

செய்வது தெய்வம், மனிதன் புறத்தில் கருவி, உண்மையில் மனிதன் உற்பத்திக்குத் தடை. தடையான மனிதன் தன்னைக் கருவியாகக் கருதுவது மனித சுபாவம்.

மனம் அறிவால் எந்த அளவுக்குப் புரிந்து கொள்கிறதோ, அந்த அளவுக்கு உற்பத்தி பெருகுவதைக் காண்கிறோம். பழைய போனைவிட செல்போன் சிறப்பானது.

இங்கும் தோற்றம் அறிவால் பெருகிறது. உண்மையில் அறிவு தடை.

அறிவை நம்பாவிட்டால், அறிவு தடை செய்யாது, அது போல் எந்தத் தடையுமில்லாவிட்டால், உற்பத்தி பல மடங்கில்லை, பல ஆயிரம் மடங்கு பெருகும்.

கம்ப்யூட்டரில் இது நடக்கிறது. இதை உதாரணமாக விளக்க வழியில்லை.

மனிதனுடைய பார்வைபடாத இடங்களில் கடந்த காலத்தில் 150 வருஷ சாதனை தற்சமயம் 20 வருஷத்தில் நடக்கிறது.

உள்ளக் கிளர்ச்சியிலுள்ளது உலகத்துப் பிரச்சனைகள்.

சோதனை:-

பூரணயோகத்தில் எதையும் சோதனையால் அறியலாம். சோதிக்கும் நினைப்பு கூடாது. அது குதர்க்கமானது. தெரிந்து கொள்ள சோதனையைப் பயன்படுத்தினால் ஒரு முறை செய்யலாம். சமர்ப்பணம் முழுமையாக, நம்பிக்கை முழுமையாக, சிந்தனை விலகி மனம் அதன் வழி விலகி ஆத்மாவுக்கு வழி விடுவதை அறிய, அன்னைக்குரிய சக்தியை முதல்முறை அறிய, ஆபத்தை விலக்க, அனந்தத்தைக் கண்ணுற, பூரண யோகத்தின் குறைந்தபட்ச அதிகபட்ச வீச்சை அறிய சோதனை செய்யலாம்.

நன்செய் நிலமாக புன்செய் மாறுவது, 4 நாட்கள் வேலைக்கு 40 வருஷப்பலன் பெறுவது, மரணப்படுக்கையிலிருந்து எழுந்து 20 ஆண்டுகள் வாழ்வது, முழுப்பொய் சொல்லும் ஜனத்தொகை முழுமெய்யை கைக்கொள்வது, யார் சட்டமியற்றினாரோ அவரே எதிரியின் சமர்ப்பணத்தால் சட்டத்தை மாற்றியது, நரகம் சொர்க்கமாக மாறியது அன்பர் வாழ்வில் பல முறை கண்டவை. தனிநபர் பெற்ற பலன் உண்டு. பின்னர் அனைவரும் பெற்ற பலன் உண்டு. 80,000 ரூபாய் ஆண்டு வியாபாரம் 10 ஆண்டாக செய்பவர் இதை உயர்த்த முடியாது என திடமாக நம்பியபொழுது 10 இலட்சமாக உடனே மாற்றியதால் அது 30 கோடியாக வளர்ந்ததும் உண்டு.

நம்மை விலக்கி, நம் நம்பிக்கையை விலக்கி, அறிவை அகற்றி, ஆத்மாவால் செயல்பட முடியுமா? சமர்ப்பணத்தை முன்வைக்க முடியுமா? எல்லாக் கட்டத்திலும் சமர்ப்பணம் தவறாமல் எழுமா? மனம் விலகுமா, ஆத்மா முன்வருமா? என்பதே கேள்வி.

பலன் பற்றிக் கேள்வியேயில்லை.
பதில் ஒன்றே - பெரும் பலனுண்டு.

(தொடரும்)

ॐ

விபத்தாக வரும் அருள்.

மனித சுபாவம்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

சமூகத்தில் ஒருவரைத் தொழிலால் குறிப்பிடுவார்கள். கடைக்காரர், உபாத்தியாயர், குமாஸ்தா, வக்கீல் என்பார்கள். செல்வநிலை சற்று உயர்ந்தால் ஜாதியைச் சொல்லி அய்யர், நாயுடு, பிள்ளை, படையாச்சி என்பார்கள். மேலும் உயர்ந்தால் அய்யா என்பார்கள். அதிகமாக உயர்ந்தால் பிள்ளைகளைச் சின்னையா எனவும், அவரைப் பெரிய அய்யா எனவும் சொல்வார்கள். அளவுகடந்து உயர்ந்தால் பெரியவர் என்பார்கள். இத்தனையையும் தம் வாழ்நாளில் பார்க்கும்பொழுது நான் அப்படியேதான் இருக்கிறேன், உலகம் மாறுவதைப் பார் என்பவருண்டு. இருந்த பட்டங்களெல்லாம் தமக்குரியது என்று ஏற்று அதையே எல்லோரும் சொல்ல வேண்டும் என்பவரும் உண்டு. செல்வம் அனுபவத்தைக் கொடுக்கும்.

தமிழ்நாட்டில் நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டியார் கடல் கடந்து வாணிபம் செய்ததால் அதிகச் செல்வம் பெற்றனர். சுதந்திரம் வந்தபொழுது தமிழ் நாட்டுத் தொழில்களில் மூன்றிலொரு பங்கு அவர்களிடமிருந்ததாகச் செய்தி.

பொதுவாக எளிமையான வாழ்வும், ஆடம்பரமான விழாக்களும் நிறைந்தது அவர்கள் வாழ்வு. வீடு, திருமணம் போன்ற இடங்களில் அவர்கள் செல்வம் வெளிப்படும். உடை, அன்றாட வாழ்வு எளிமையானதாகவும் இருக்கும். அவர்களில் ஒருவர் பல நூறு கோடி சொத்துள்ளவர். இன்றும் சென்னையில் சாதாரண வீட்டில் குடியிருக்கிறார். செட்டி நாட்டுச் சிறுவன் ஒருவன் வேலை நிமித்தமாக, பாண்டி, கடலூர் பக்கம் தங்கியிருந்தான். தகப்பனார் இறந்ததாகத் தந்தி வந்தது. சுமார் 40 வருஷத்திற்குமுன் கடலூரிலிருந்து செட்டி நாட்டுக்குப் போக தினமும் ஒரு ரயிலுண்டு. அது இரவு ஒரு மணிக்கு வரும். அதுவரை காத்திருக்க முடியாமல், ஒரு டாக்ஸியைக் கூப்பிடப் போனான். ஊரில் இருப்பதே 4, 5 டாக்ஸிகள்.

விபத்தை விலக்கும் அருளின் சூழல்.

19 வயதுப் பையன் 4 முழ வேட்டியும், வெள்ளைச் சட்டையும் அணிந்திருந்தான். எந்த டாக்ஸிகாரரும் பையன் பேச்சை நம்பவில்லை. அவன் கையில் பணமில்லை. ஊருக்குப் போய் தருவதாகச் சொல்கிறான். 200 மைல் தாண்டிப் போய் பணமில்லை என்றால் என்ன ஆவது? பையனுடைய தோற்றம் பெரிய இடத்துப் பையனாகத் தெரியவில்லை. யாரும் வரத் தயாராக இல்லை. ஒரு டிரைவர் மனதில் பையன் சொல்வது மெய் என்று பட்டது. தான் வருவதாக பையனிடம் சொல்லி ரூ.140 வாடகை பேசினான். அங்குப் போய்ச் சேர்ந்தவுடன், அந்தத் தெருவில் நுழைய முடியாத அளவுக்கு தெரு முழுவதும் கார் நிற்கின்றது. பையன் இறங்கி அழுது கொண்டே ஓடி விட்டான். டிரைவர் இதுவரை பார்த்திராத அளவுக்கு பெரிய வீடு. தன் பணம் வந்துவிடும் என மனதைத் தேற்றிக்கொண்டான். இரண்டு, மூன்று மணி நேரமாயிற்று. யாரோ ஒருவர் கடலூர் டிரைவரைத் தேடி வந்தார். ஒரு கட்டு நோட்டை டிரைவர் கையில் கொடுத்து என்ன வேண்டுமோ அதை எடுத்துக் கொண்டு மீதியைக் கொடு என்றார். பரம்பரைச் செல்வத்தில் வளர்ந்தவர்க்கே அந்த நினைவு வரும். டிரைவர் தனக்குச் சேர வேண்டிய ரூ.140-ஐ மட்டும் எடுத்துக் கொண்டு மீதியைக் கொடுத்துவிட்டார். கேட்டதைக் கொடுப்பது நியாயம். வேண்டும் என்பதை எடுத்துக் கொள் என்று சொல்ல மனம் பண விஷயத்தில் விசாலமாக இருக்க வேண்டும். அது வர பல தலைமுறைகளாகும்.

அந்தஸ்து, பாண்டித்யம், மனநிம்மதியான தைரியம் ஆகியவையும் உற்பத்தியாக பல தலைமுறைகளாகும். ஒரு முறை ஏற்பட்டுவிட்டால், அவை அழிந்தபின் பல தலைமுறைகளுக்கு அவற்றின் அம்சங்கள் ஓரளவு இருந்தபடியிருக்கும். அதுபோல் வறுமையாலோ, நோயாலோ, அறியாமையாலோ எந்த நல்ல குணமோ, அம்சமோ உற்பத்தியாவதாக எந்த இலக்கியமும் சொல்வதாக எனக்குத் தெரியவில்லை.

★★★

விஸ்வாசத்தை உணர முடியாத மனிதன்.

விரக்தியும், சலிப்பும் மனிதன் மீதுள்ள நம்பிக்கையை இழக்கச் செய்துவிட்டதா (cynical)? அதனால் உயர்ந்த மனிதர்களுடைய தொடர்பை இழந்து விட்டார்களா? அப்படியானால் மனதை மாற்றி, இழந்ததைப் பெற வேண்டும்.

இளமை இலட்சியத்திற்குரிய பருவம். கனவுலகில் சஞ்சாரம் செய்யும் நேரம். தன்னை முழுவதுமாக மற்றவருடன் ஐக்கியப்படுத்த இதயம் விழையும் காலம். பெரியவர்களைப் பெருந்தன்மை நிறைந்தவர்களாக உருவகப்படுத்தும் மனமுடைய நேரம். உயர்ந்த பதவியிலுள்ளவர்களை உயர்ந்தவர்களாக நினைக்கும் மனம். இயல்பாக எவரையும் இலட்சியமானவராகக் கருதும் நிலை. பிறர் சொல்லை அப்படியே அங்கீகரிக்கும் மனநிலை. வயதானால், திரை விலகும். திரைக்குப் பின்னால் திரையுடையது உலகம்.

ஒரு நிலையில் தன் குடும்பத்தாரைத் தவிர வேறு எவரையுமே நம்ப முடியாது என்று அனுபவம் சொல்லும். அடுத்த நிலையில், எவரையும் நிதானிப்புடன் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என நினைக்கும். முடிவான நிலையில் எவரையுமே, எதற்குமே நம்ப முடியாது என்ற அனுபவம் ஏற்படும். ஷேக்ஸ்பியர் நாடகத்தில் அந்நிலைக்கு வந்த தனவந்தர் தம்மை மனித நடமாட்டமில்லாத இடத்தில் புதைக்கச் சொன்னார்.

விரக்தியும், சலிப்பும் பலருக்கு வரும். அதனால் சிலர் மனித குலத்தின்மீதே நம்பிக்கையை இழந்து விடுவார்கள். அதன் பிறகு எதையும் பணத்தின் கண்ணோட்டத்தில் பார்ப்பார்கள். ஆதாயமில்லாவிட்டால், எவரும் உதவி செய்ய மாட்டார்கள் என நினைப்பர். மனிதர்களைப் பொதுவாக விலங்குகளாக நினைக்கும் மனநிலை வந்துவிடும். உலகம் உயர்ந்ததில்லை என்றால் அனைவரும் கெட்டுப் போனவர்களில்லை. உயர்ந்தவர் அநேகர் உண்டு. இப்படிப்பட்ட ஒருவருக்குப் பல உயர்ந்த மனிதர் தொடர்பிருந்தால், இவருடைய புது மனநிலை அத்தொடர்புகளைப் பாதிக்கும். கொஞ்ச நாளில் அத்தனையும் போய்விடும்.

(தொடரும்)

◉◉◉◉◉◉◉◉◉◉

புறக்கணிக்கப்பட்டவர் பெறும் அதிர்ஷ்டம்.

நெஞ்சுக்குரிய நினைவுகள்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

பழம் பெரும் எழுத்தாளர் வ.ரா

1910-க்கு முன் திருச்சியில் வடக்கேயிருந்து ஒரு யோகி தென்னாட்டுக்கு வருகிறார், அவரை அவர் பிரகடனப்படுத்தும் மூன்று பிரதிக்கைகளினின்று அறியலாம் என்றும் அவரை உத்தர யோகி என்றும் கொடியாலம் ஜமீந்தார் கேள்விப்பட்டார். கொடியாலம் ஜமீன் பெரியது. ஜமீன்தார் தேசபக்தர். ஆன்மீக நாட்டம் உள்ளவர். அவர் அப்பொழுது B.A. பாஸ் செய்த இளைஞர் ஒருவரை புதுவைக்கு அனுப்பி விபரம் தெரிந்து வரச் சொன்னார். அப்படி வந்த இளைஞர் வ. ரா. அவர் தேடி வந்தவர் பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தர். வ. ரா புதுவை வந்து பாரதியாரை அணுகி தம் கருத்தை வெளியிட்டார். பாரதி வ.ராவை ஸ்ரீ அரவிந்தரிடம் அழைத்துச் சென்றார். வ. ரா சுமார் ஒரு வருஷ காலம் பகவானுடன் தங்கியிருந்து பின்னர் சென்னை சென்றார். பின்னர் ஜமீன்தார் வந்து பகவானை தரிசித்து விட்டு சிறிது காலம் புதுவையில் தங்கி ஊர் திரும்பினார். வ. ரா பகவானை சந்தித்த பொழுது பகவான் சங்கர செட்டியார் வீட்டு மாடியில் ஒரு சில நண்பர்களுடன் தங்கியிருந்தார். அன்று பாரதியை புதுவை முழுவதும் அறியும். பாரதி தெருவில் போனால் மக்கள் கூடி கைகூப்பி வணக்கம் செலுத்துவார்கள். பாரதி எப்பொழுதும் பாடிக் கொண்டிருப்பார். வ. ரா வந்தவுடன் வரவேற்பு முடிந்து ஒரு பாட்டுப் பாடுவோம் என்றார். அது ஒரு பாட்டில்லை. தொடர்ந்த பாடல். பாரதியாரை பக்தியுடன் தேடி வருபவர் பலரில் ஒரு இளைஞர் சிறப்பானவர். அவர் பெயர் கிருஷ்ண செட்டியார். அனைவரும் வந்து பார்த்து விட்டுப் போவார்கள். செட்டியார் மட்டும் ஒவ்வொரு சமயம் வரும் பொழுதும் ரூ. 5 அல்லது 10 கொடுத்து விட்டுப் போவார்.

வ. ரா எழுத ஆரம்பித்த பின்னர் பெண்கள் விடுதலை, விதவை விவாகம் போன்ற புரட்சிக் கருத்துகளை எழுதினார். சிறு வயதில் விதவையான சுந்தரியின் கதையை அவர் எழுதிய தீவிரம் 1917-இல் வெளிவந்தது புரட்சிக்கனல் வீசுவதாகும்.

(தொடரும்)

ஊழலுக்கெதிராக

உலகம் மறுப்பதை அன்னை தரும் விதம்.

பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தரின் ஆன்மீக

சிந்தனைகள் - பாகம் 4

மூலம்: ஸ்ரீ கர்மயோகி

சொற்பொழிவு: திரு. M. ஜெகன்நாதன்

சொற்பொழிவாற்றிய தேதி : 21.02.2017

1. வேத, உபநிஷதங்களின் சொல் பழுதற்றவை. மனமும் அறிவும் அதை எடுத்துரைப்பதால் தவறு எழுகிறது.

இன்று நம் நாட்டில் வேத பாராயணம் செய்பவர்கள் ஏராளம். உபநிஷதத்தை வேதமாகக் கருதிப் படிப்பவர்களும் பல்லாயிரம் பேர். ஸ்ரீமத் பகவத் கீதை இல்லாத வீடில்லை எனலாம். பகவான் எழுதிய ஏராளமான நூல்களுள் கீதைப் பேருரைகள் பிரபலமானது. அளவு கடந்து விற்பனையான நூல்து. எந்த ஊரிலும் இன்று கீதைப் பிரசங்கங்கள் ஆண்டு முழுவதும் இல்லாமலிருக்காது. பொது மக்களுக்கு அபிப்பிராயம் பலவிதமாக மாறும். நாம் கிருஷ்ணன் செய்ததை செய்ய முடியாது என்பது அதிலொன்று. நாத்திகம் பரவிய இந்த நாளிலும், அமெரிக்க பாஷன் உலகையாளும் பொழுதும், பாரதக் கதைகளை அறியாதவரில்லை. அச்ச வரும்முன் புத்தகமில்லை. பாரதமும், இராமாயணமும் வாய் மொழியாக நாட்டின் மூலை முடுக்கெல்லாம் பரவியது. ஒரு பக்கம் நாத்திகம் பரவினாலும், அடுத்த பக்கம் Comic புத்தகங்கள், வார இதழ்களில் இவற்றைப் பற்றிய கட்டுரைகள் ஏராளமாக வருகின்றன. ஆன்மீகம் என்று ஒரு பத்திரிக்கையே வெளி வருகிறது. சங்கரர், இராமானுஜர், அதற்கு முன் ஏராளமான மகரிஷிகள் வேதத்தைப் பற்றியும், மற்ற ஆன்மீக நூல்களைப் பற்றியும் ஏராளமாக எழுதியுள்ளனர். தவறேயில்லாத இப்பெரு நூல்களைப் பற்றி, பல தவறான கருத்துகள் நாட்டில் உலவுவதால் பகவான் மேற்கண்டவாறு கூறுகிறார். இவற்றை நேரடியாகப் படித்து ஆன்மீக அனுபவம் பெற்றால் தவறு எழுவது குறையும். அநேகமாக தவறு எழாது என்பதை வலியுறுத்துகிறார். இதனுள் பொதிந்துள்ளவை இரு

சத்திய ஜீவியத்திற்கு அவசியமானது பொருள்.

கருத்துகள். 1) பெரு நூல்களை நாம் படித்து அறிய முடியாது, 2) பலர் வாயிலாக வரும் செய்தியில் உண்மை குறைவாக இருக்கும். மூலத்தை அறிவது கடினம் என்பது உண்மை-யானாலும் மேல் நாடுகளில் சாக்ரடீஸ், அரிஸ்டாட்டில் போன்றவர் எழுதியவற்றை மொழி பெயர்த்து மக்கள் நேரடியாகப் படிக்கிறார்கள். அதனால் தவறு வரும் சந்தர்ப்பம் குறைவு. உரை எழுதுபவர் பெரிய மகானானாலும், அதை மூலத்தைப் படித்தபின் படிப்பது நல்லது. நம் நாட்டில் உரைக்கே மூலத்திற்குரிய முக்கியத்துவம் தருகிறோம். தலைப்பு அதன் குறையை விலக்க முயல்கிறது. பாரதி புதுவையிலிருந்த நேரம் பகவானைப் பல முறை சந்தித்தார். அவர் பாடல்கள் தேச பக்திப் பாடல்கள். பகவானுடைய ஆன்மீக நோக்கங்களைத் தம் நோக்கமாகக் கொண்டவர் பாரதி. சங்கரரின் மாயாவாதத்தை ஏற்க மறுத்தார். மனைவி சாக்ஷாத் அம்பாளாகக் கண் முன்னால் நிற்பதை எப்படி இல்லையெனக் கூற முடியும் எனக் கேட்கிறார். சுந்தரேச அய்யர் புதுவையில் பிரபலமான மாயாவாதி. பாரதி அவருடன் பேசுவார். அவருடைய வாதத்தை பகவானிடம் கூறிய பொழுது பகவான் 'வாதம் எப்படியிருந்தாலும், ஆன்மீக அனுபவமே முடிவாகும்' என்று கூறுவார். இன்றும் மக்கள் அமெரிக்க ரோடுகள் தங்கத்தாலானவை என நினைக்கும் உலகம் இது. சொந்த ஆன்மீக அனுபவம், நேரடியாக ஒருவர் பெறும் அனுபவம் முடிவானது. வதந்தி என்பது ருசியான பொய்யைக் கேட்க இனிக்கும். அதைப் பேச மனம் விழையும். அப்படிப் பேசுபவர் அரை நிமிஷம் தாமதமின்றி அடுத்தவரிடம் கூறுவார். அதனால் பெரிய இடத்துச் செய்திகள் நகரம் முழுவதும் அன்றே பரவும். நல்ல செய்தி பரவாது என்பது உலக அனுபவம். அதனால் மூலத்தைப் புறக்கணித்து அடுத்தவர் வாயால் வரும் செய்தியைப் பெரு நூல்களை அறியும் பொழுது பாராட்டக்கூடாது. அந்த நாட்களில் இலண்டனுக்கு இந்தியாவி-லிருந்து போகும் மக்களை "நீங்கள் ராஜாவா?" எனக் கேட்பார்கள். இல்லை என பதிலிருந்தால் பாம்பாட்டியா எனக்

சர்வ ஆரம்பப் பரித்தியாகி.

கேட்பார்கள். நீங்கள் யார் என்று நேரடியாகக் கேட்டால் நான் படிக்க வந்த மாணவன், வியாபாரம் செய்ய வந்தவன் என உள்ளது பதிலாக வரும். இந்தியா ராஜாக்களால் நிறைந்தது. வீதியில் போனால் பாம்பாட்டிகளைக் காணலாம் என்ற செய்தி-களைக் கேட்டவர் தம் அபிப்பிராயம் மூலம் அறிய விரும்புவது தவறாகக் கேலியாக முடியும். வேதமும், உபநிஷதமும், கீதையும் ஆன்மீக சக்தி வாய்ந்த நூல்கள். எவரும் நேரடியாகப் படித்துப் பயனடைய முடியும் என்ற உயர்ந்த கருத்தை வலியுறுத்தும் வாயிலாக பகவான் தலைப்புக் கூறுவதை எழுதுகிறார்.

2. அபிப்பிராயத்தை நம்பும் அறிவிலியாக இல்லாவிடில் முதலில் எங்கு உன் எண்ணம் உண்மையெனக் காண். பின் எங்கு அதன் எதிரானது, அதை மறுப்பது உண்மை எனக் காண். இவை வேறுபடும் காரணங்களையறிந்து இறைவனின் சுமுகம் எது எனக் கண்டறிய வேண்டும்.

அபிப்பிராயம் அறிவில்லாதவன் அறிவு. நாமறிந்ததைக் கொண்டு ஒரு விஷயத்தை அறிவது அபிப்பிராயம். நல்ல உடை படித்தவனுக்குரியது என நாம் அறிந்திருந்தால், நல்ல உடை உடுத்தியவனைப் படித்தவன் எனக் கொள்வோம். அது முற்றிலும் தவறாகவுமிருக்கும். நாமறிந்ததை விலக்கி விஷயத்தை நேரடியாகப் புரிந்து கொள்வது அறிவுடமை. விவாகரத்து தவறு என்பது என் அபிப்பிராயமானால், ஒரு பெண்ணுக்குப் பைத்தியம் பிடித்தபின் கணவன் ரத்து செய்யக் கூடாது எனக் கூற முடியுமா? விவாகரத்து சரியென்றால் ரத்து கூடாது என்பதும் சரி, இரண்டிற்கும் பொதுவான சுமுகம் எது? ரத்து சரியா, தவறா எனக் கேட்பதைவிட இந்த நிலையில் ரத்து சரியா என்று கருத வேண்டும். ஒரே விஷயம் ஒரு இடத்தில் சரியாகவும், மற்றொரு இடத்தில் தவறாகவுமிருக்கும். இரண்டிற்கும் பொதுவானது: முடிவு இடத்தை, காலத்தைப் பொறுத்தது.

(தொடரும்)

ॐ

அருளாக வருவது, அன்பாக வெளிப்படுகிறது.

வீடுதோறும் தியான மையம்

வித்யா ரங்கன்

உலகில் நாம் காணும் ரூபங்கள் அனைத்தும் சக்தியின் ரூபங்கள், மனிதன் என்பவன் அவ்வனந்தப் பிரபஞ்ச சக்தியின் வடிவம் என்கிறார் ஸ்ரீ அரவிந்தர். ஆனால், நாம் நமக்குள் அந்த அனந்தமான பிரபஞ்ச சக்தியின் ஓட்டத்தை எப்போதும் உணரமுடிவதில்லை. சக்தியிழந்த நிலையில் நம் மனம் ஓய்வை, தூக்கத்தை அல்லது சும்மாயிருப்பதை விரும்புகிறது. அது ஏன்? நம் வாழ்வு பிரபஞ்ச வாழ்வு. நாமே சச்சிதானந்தம். பின் அந்த சக்தி நமக்குள் ஏன் இல்லை, எங்கே போகிறது? நம் சக்திகள் அனைத்தும் நமக்குள் நமக்கு உபயோகமற்ற ரூபங்களில் புதைந்து செயலற்றுள்ளன. நம் தேவையற்ற எண்ணங்கள், நோக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், மனப்பான்மைகளில் நம் சக்தி முழுவதும் முடக்கப்பட்டு ஒடுக்கப்பட்டு வெளிவர முடியாத நிலையில் அடங்கி உள்ளன. அன்னை நம்மை நம் எண்ணங்களை, உணர்வுகளை, செயல்களை, நம் ஜீவன் மற்றும் அதன் கடந்த காலத்தைச் சேர்த்து முழுவதுமாக சமர்ப்பணம் செய்யச் சொல்கிறார். நம்மைப் பற்றிய உயர்வான எண்ணங்கள், பணம், பதவி, செல்வாக்கு, தன்னிறைவு, தன்னம்பிக்கை, சுய மரியாதை இவற்றுள் நம் சக்திகள் ஒடுக்கப்பட்டு தம்மை வெளிப்படுத்த முடியாத நிலையிலுள்ளன. இவைகளின் ரூபங்கள் அனைத்தையும் நம் ஆர்வத்தீயிற்கு அர்ப்பணம் செய்து அவைகளில் புதைந்துள்ள ஏராளமான சக்தியை விடுவிப்பதே அன்னை கூறும் சமர்ப்பணம். நம் கருத்துகள், அபிப்பிராயங்களில் புதைந்துள்ள ஆன்மாவை வாழ்வில் வெளிக்கொணரும் வகையில் நம்மை மாற்றுவது பூரணயோகச் சாதகனின் கடமையாகும். மனிதனுக்குள் அனந்தமான சக்தி உண்டு, அது அவனுடைய பழக்கங்கள், கொள்கைகள் மற்றும் இதர ரூபங்களில் புதைந்துள்ளது. நம் எதிர்மறையான குணங்களிலும் ஏராளமான சக்தி

ஆரம்பத்திற்குரிய ஒரேயிடம்.

ஒடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு குணமும், கருத்தும், மனப்பான்மையும் ஒரு ரூபமாகி பெரிய அளவில் சக்தியைச் சேகரித்து, வெளியிட முடியாது செயலற்று உள்ளது. சமர்ப்பணம் இவ்வொவ்வொன்றையும் உடைத்து சக்தியை வெளியிடச் செய்யும் ஒரு மார்க்கமாகும். இவற்றை வாழ்வில் நம்மால் உடைக்க முடியாத இடங்களில் வாழ்வு இவற்றை உடைக்கும் உதவியை பிரச்சனைகள் வாயிலாக நமக்குச் செய்தபடி உள்ளது. எவ்வளவு அதிகமாக சக்தி சேகரம் செய்யப்பட்டு உள்ளதோ அவ்வளவு அதிகமாக வெளியிலிருந்து நம்மை வாழ்வு தாக்குகிறது. பிரச்சனை அதிகமானால் நம் உள்ளே உள்ள சக்தியை - நம் பழைய குணத்தின் ரூபங்களை - நாம் வெளிக்கொணர மறுக்கிறோம் எனப் புரிய வேண்டும். இதையே பிரச்சனைகள் வாய்ப்புகளின் மறு ரூபங்கள் என்கிறோம். நல்லவைகளும் இதற்கு விலக்கல்ல. அவைகளும் ரூபம் என்ற அளவில் சக்தியைச் சேகரம் செய்து வெளிவர முடியாமல் செயலிழக்கச் செய்பவையே. சக்தி வாய்ப்பு, அதை வெளிப்படுத்த முடியாதது பிரச்சனை. ஞானம் அறியாமையாகி உள்ளே சேகரம் ஆனதை வாழ்வு கடுமை கொடுமைகளால் வெளிக்கொண்டுவர பிரயத்தனம் செய்கிறது. உள்ளே அடங்கியுள்ள அறியாமை பிரச்சனைகளின் தீவிரத்தால் ஞானமானால் ஞான சக்தி வெளி வந்து பிரச்சனையைத் தீர்க்கும். அச்சக்தி வாழ்வில் வெளிப்படும்போது மனிதன் அதை அதிர்ஷ்டமாக அறிகிறான்.

The Count of Monte Cristo என்பது அலெக்சாண்டர் டுமாஸ் அவர்களின் கதை. நல்ல குணமுள்ள, நேர்மையான இளைஞன் Edmond Dantes ஒரு வியாபாரக் கப்பலில் வேலை செய்கிறான். சீக்கிரத்தில் கப்பலுக்கு காப்டனாகிறான். Mercedes எனும் அழகான பெண்ணை நேசிக்கிறான். அவனுடைய அதிர்ஷ்டம் கண்டு பொறுக்க முடியாமல் கெட்ட எண்ணம் படைத்த மூன்று பேர் சேர்ந்து அவனுடைய திருமணம் நிச்சயமாகும் நாளில்

விடமுடியாத நம் நிலை.

அவனைப் பற்றி தவறான புகார்களைக் கொடுத்து அவனை அரசாங்கத் துரோகி என்ற குற்றத்தில் கைது செய்து சிறையில் அடைக்கச் செய்கின்றனர். இது ஒன்றும் Edmond-க்குத் தெரியாது. அவனை ஒரு தீவில் சிறையில் அடைக்கின்றனர். பதினான்கு வருடங்கள் இருண்ட நிலவறையில் அடைத்து வைக்கப்பட்டான் Edmond. முதலில் ஒரு வருடம் கழிந்ததும் காரணமே புரியாமல் தன்னை அடைத்து வைத்ததாலும், தன் வயதான தந்தையைப் பிரிந்ததாலும், தன் உயிருக்குயிரான பெண்ணை மணக்கும் தருவாயில் பிரிந்த காரணத்தாலும் மனம் வெந்து சாப்பாட்டை மறுத்து சாகத் துணிகிறான். பட்டினியால் சாகக் கிடக்கும் தருவாயில் ஒரு நாள் சுவரை யாரோ சுரண்டும் சத்தம் கேட்டு அடுத்த அறைக் கைதி தப்பிக்க சுரங்கம் தோண்டுவதை அறிகிறான். தன் அறையிலிருந்து அடுத்த கைதியுடன் பேச முயற்சி செய்து இருவரும் இடையில் இருந்த சுவரை உடைத்து சந்திக்கின்றனர். அடுத்த அறைக் கைதி அபே ஃபரியா Abbe Faria என்ற ஞானி, ஒரு பாதிரியார், பல வருடங்களாக சிறையில் இருப்பவர். ஒரு புதையலைப் பற்றி எப்போதும் எல்லோரிடமும் அவர் கூறிக் கொண்டேயிருப்பதால் இவரை சிறைக் காவலர்கள் பைத்தியம் என முடிவு செய்கின்றனர். Edmond-ம் Faria-வும் நண்பர்களாகி தினமும் சந்திக்கின்றனர். Edmond சுரங்கம் தோண்ட பாதிரியார் தானே பல கருவிகளைத் தயார் செய்து வைத்துள்ளதை அறிகிறான். அவர் Edmond-க்கு தான் கற்றறிந்த பல விஷயங்களைச் சொல்லித் தர ஆரம்பித்து பல வருடங்கள் அவனுக்கு வாழ்வின் ஆழமான, சிறப்பான தத்துவங்களைப் போதிக்கிறார். ஒரு நாள் Faria நோய்வாய்ப்பட்டு Edmond-ஐ அருகில் அழைத்து தான் அதிக நாள் உயிரோடு இருக்கப் போவதில்லை என்றும், தான் சிறையில் அடைபடும்முன் தான் கண்ட ஒரு பெரிய புதையலைப் பற்றி இறக்கும்முன் Edmond-க்குத் தெரிவிக்க வேண்டும் எனவும் கூறுகிறார். Edmond Faria-வை ஒரு தந்தையாக, குருவாகப் பார்க்கத் தொடங்கி விட்டான்.

தண்டனையை விரும்பி நாடும் மனித சபாவம்.

அவருடைய பரந்த ஞானத்தைப் பற்றி அவனுக்கு சிறிதும் சந்தேகமில்லை. ஆனால் அவர் புதையலைப் பற்றிப் பேசும் போது காவலாளிகள் அவரை பைத்தியம் எனக் கூறியது நினைவுக்கு வந்ததும், இவர் உண்மையாகப் பைத்தியமோ என்ற எண்ணம் அவனுக்கு எழுந்தது. அவன் நினைத்ததை அறிந்தது போல், அவர் மிகுந்த சிரமத்துடன் தான் சுருட்டி வைத்திருந்த ஒரு பழைய வரைபடத்தை எடுத்து புதையலைத் தான் மறைத்து வைத்திருக்கும் இடத்தை விளக்கி, இங்கிருந்து தப்பியோடி அப்புதையலை எடுத்துக் கொள்ளும்படிக் கூறி இறந்து விடுகிறார். Edmond அவர் உடலை தன் அறையில் கிடத்தி விட்டு அவர் இடத்தில் இறந்தது போல் படுத்து விடுகிறான். காவலாளிகள் அவனை Faria என நினைத்து கடலில் எறிந்து விடுகின்றனர். அவர் குறிப்பிட்ட இடத்திற்குச் சென்று Edmond புதையலை எடுத்து பெரிய பணக்காரனாகிறான். Edmond Faria-விடமிருந்து கற்று கல்வியில் தேர்ச்சி பெற்றவனாகிறான், ஏராளமான பணத்திற்கும் அதிபதியாகிறான். பின்பு ஒரு அழகான இளவரசியின் உயிரை எந்த எதிர்பார்ப்புமின்றிக் காப்பாற்றுகிறான். ஆரம்பத்தில் அவன் திருமணம் செய்து கொள்ள விரும்பிய பெண் Mercedes அவன் ஜெயிலுக்குப் போனதும், அவன் இறந்து விட்டான் என்ற வதந்தியை நம்பி, அவனை ஏமாற்றி கைது செய்ய வைத்த Fernand என்பவனைத் திருமணம் செய்து கொண்டு ஒரு ஆண் குழந்தைக்கும் தாயாகிறான். Edmond திரும்பி வந்ததை அறிந்து, தன் கணவன் ஏமாற்றியதையும் உணர்ந்து தன் மகனை அழைத்துக் கொண்டு அவன் பணத்தை உதறித் தள்ளி விட்டு அவனை விட்டு தனியே சென்று விடுகிறான். Edmond இளவரசியைத் திருமணம் செய்து கொள்கிறான் என கதை முடிகிறது.

ஏன் நல்லவனான Edmond-க்கு இப்படி ஒரு கடுமையான சோதனை வந்தது? பதினான்கு வருட சிறை வாசத்தை அவன் ஏன் அனுபவித்தான்? சிறையிலிருந்ததால் படிக்காத அவனுக்கு

தொடரும் பாதுகாப்பை விலக்கும் சபாவம்.

படிக்கும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்து உலக அறிவை அவன் பெற்றான். அறிவு கிடைத்ததும் திரண்ட செல்வம் தேடி வந்தது. இதனுடன் துணிச்சலும் சேர்ந்ததால் அவன் சிறையிலிருந்து வெளியேற முடிந்தது. இவை யாவும் வந்ததால் அவனுக்கு குணவதியான ஒரு இளவரசி மனைவியாகக் கிடைத்தாள். இம்மூன்று விஷயங்களும் அவனுக்குள் வித்தாக இருந்தன. மேலும் அவன் நல்ல குணம் படைத்தவன். வாழ்வில் உச்சக்கட்டத்தை அடையப் பிறவி எடுத்தவன். சாதாரண வாழ்வு அவனுக்குக் கிடையாது. வாழ்வு அவனை உச்சக்கட்டத்திற்குக் கொண்டு போக அவனிடம் ஏற்கனவே இருந்தவைகளை, அவன் பொக்கிஷம் என நினைத்தவைகளை பிடுங்கிக் கொண்டு சிறையில் அடைத்தது. அவனுக்குள் வித்தாக இருந்தவைகளை வாழ்வு வெளிக்கொணர கொடுமை, சித்திரவதையை மார்க்க-மாகக் கொள்கிறது. இது சாதாரண வாழ்வின் நியதி. ஏழையான Edmond ஆசையாக ஒரு பெண்ணை விரும்பினான். பணமில்லை, அவனுக்கு அவள்மேல் இருக்கும் தூய அன்பு அவளுக்கு அவன்மேல் இல்லை. அவன் ஆழ்மனம் இதை அறிந்து அவளை விட்டு விலகியது. அவளை விட்டு அவன் விலகியதும் ஞானம், பணம், லட்சியமான பெண் அவனைத் தேடி வந்தது.

அன்னை வாழ்வில் நமக்குள் வித்தாக இருக்கும் நல்லவை வெளிவர கொடுமை தேவையில்லை, சிறைக்குப் போக வேண்டாம், சித்திரவதை அனுபவிக்கும் அவசியம் ஏற்படாது. நாம் அன்னைக்கு உரியவர்களாக அவரை முழுவதும் ஏற்றுக் கொண்டவர்களாக, அவரில் முழுவதும் நம்பிக்கை உடையவர்களாக இருந்தால் மட்டுமே போதுமானது. அறிவு, அடக்கம், ஆர்வம், உண்மை மனத்தை விட்டு அகலாதிருக்க வேண்டும், பக்தி, பவித்திரம், நேர்மை நம் ஹிருதயத்தில் நிரந்தரமாகத் தங்க வேண்டும். தைரியம், உழைப்பு, உறுதி, உடலை இறுகப் பற்ற வேண்டும். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு பிரச்சனை ஏற்பட்டால், அதிலிருந்து அன்னை நம்மைப் பாதுகாப்பார்.

கண்ணுக்கு முன்னாலிருப்பதைக் காண மறுப்பவன் மனிதன்.

மனம் பிரச்சனையைத் திருவுருமாற்றும் கருவி என ஏற்று, அதை விடுத்து அன்னையில் லயித்தால் பிரச்சனை நம்முள் புதைந்துள்ள ஆற்றல்களை வெளிக்கொணரும் வாய்ப்பாகத் திருவுருமாறும். எவ்வளவுக்கெவ்வளவு வெளியில் எதிர்ப்பு அதிகமாக உள்ளதோ, அவ்வளவுக்கவ்வளவு நமக்குள் புதைந்-துள்ள மேன்மை வெளிவரும். இது நாம் இவற்றை அறியாத நிலையில் நடப்பது. இவற்றை நாமே நம் வாழ்வில் ஏற்படுத்தலாம். அன்னையை அழைத்தால், அழைப்பு இடைவிடாததானால் இவற்றை அன்னை நம் வாழ்வில் நடத்துவார். அது போன்ற அன்பர் பாக்கியசாலி, தியான மையம் நடத்தும் தகுதியை முழுமையாகப் பெற்றவர். புத்தர், விவேகானந்தர் தமக்குக் கிடைத்த மோட்சத்தை மறுத்தனர். உலகில் அனைவருக்கும் கிடைக்காத பேறு தமக்குக் கிடைத்ததை தியாகம் செய்தனர். உலகில் அஞ்ஞானத் தளையில் இருந்து கடைசி ஜீவன் விடுதலை பெறும்வரை தமக்கு மோட்சம் தேவையில்லை என்றனர்.

வீடு தோறும் தியான மையம் நாம் பெற்ற இந்த அரிய வாய்ப்பை அனைவருடனும் பகிர்ந்து கொள்வதாகும். புத்தர் விவேகானந்தர் விருப்பத்தை ஸ்ரீ அன்னை, அரவிந்தர் வாயிலாக உலகில் பூர்த்தி செய்வதாகும்.

ॐ

சென்னை, காந்தி மண்டபத்தில் தியானக்கூடல்

இந்த மாதம் 14/10/2018 இரண்டாம் ஞாயிற்றுக் கிழமை அன்று அடையாற்றில் உள்ள காந்தி மண்டபத்தில் காலை 9.30-க்கு நடைபெற இருக்கும் தியானக்கூடலில் அனைத்து அன்பர்களும் கலந்து கொண்டு பயனடைய வேண்டுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

பார்வையற்ற திறந்த கண்கள்.

அன்பர் அனுபவம்

அனந்தகுமார், மாம்பலம்

அன்பர் அனுபவம் என்ற தலைப்பில் ஸ்ரீ அன்னையிடம் எனக்கு ஏற்பட்ட சில அனுபவங்களை உங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்வதில் பெரு மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

எங்கள் வயல்களின் வடக்கு திசையில் வடிகால் வாய்க்கால் ஒன்றுண்டு. அது கல்லணையில் துவங்கி கிழக்கே திருவையாறு வரை சென்று காவிரியில் கலக்கிறது. மழைக்காலங்களில் எங்கள் வயல்கள் யாவும் மழை நீரில் மூழ்கி விடும். ஏனென்றால் வடிகால் வாய்க்காலின் இருபுறமும் உள்ள கரைகள் கரைந்து மழை நீர் வடிகாலிலிருந்து வயல்களுக்குள் பாய்ந்துவிடும். இதனால் எவ்வளவு நன்றாக நடவு செய்தாலும் மழைக்காலம் முடிந்தவுடன் பார்த்தால் வயல்கள் வெற்றிடமாக ஆங்காங்கே சில நெல் நாற்றுகளுடன் காட்சியளிக்கும். பார்ப்பதற்கு மிகவும் வேதனையாக இருக்கும். இதற்கு தீர்வாக திரு. அசோகன் அவர்கள், சம்பந்தப்பட்ட வயல்களைப் புகைப்படமெடுத்து ஸ்ரீ அன்னையின் படத்திற்கு முன் வைத்து பிரார்த்தனை செய்யச் சொன்னார். நானும் அப்படியே செய்தேன். ஒரு சில மாதங்கள் கழித்து அரசாங்கச் செலவில் வடிகால் வாய்க்காலின் இருபுறமும் கரை உயர்த்தப்பட்டன. கரைகளை பலப்படுத்துவதற்கு சுவர் (Revetment என்று ஆங்கிலத்தில் கூறப்படும்) கட்டி வாய்க்கால் மேல் உள்ள பாலத்தையும் உயரமாகக் கட்டி, அதனடியில் வடநீர் குழாய்களையும் பெரிதாகப் பதித்து விட்டனர். இதனால் தீராத தலைவலியாக இருந்த பிரச்சனைக்கு ஸ்ரீ அன்னை நிரந்தர தீர்வு கொடுத்து விட்டார். எல்லாம் அன்னையின் அருள்.

ॐ

மெளனத்தில் பெரிய எண்ணம் உதயமாகும்.

பொய்மையின் ஆதாரங்களும் வாய்மை அதை முறியடிக்கும் வழிகளும்.

மூலம்: ஸ்ரீ கர்மயோகி

சொற்பொழிவாற்றியவர் : திரு. இரத்தினவேலு

சொற்பொழிவாற்றிய தேதி: 21.02.2018

பொய் எழும் வழிகள் ஏராளம். அறியாமை, அனுபவ-மில்லாதது, மூடநம்பிக்கை, நம்புவதே உண்மையெனக் கொள்வது, மூடநம்பிக்கையில் வாழ்பவர் அதை உண்மையென அறிவது மூடநம்பிக்கையால் முழுப்பலன் பெற்றவர் அதை நம்புவது ஆகியவை. அறிவுடையவர் பொய் சொல்ல விரும்பி இத்தனையும் செய்வார்கள். சந்தர்ப்பம் சகல யுக்திகளையும் தரும், அதைப் பொய்யாக மாற்றிப் பேசி மகிழ்ந்து குலாவுவார்கள். தகப்பனார் சீர்காழியிலிருந்து சிதம்பரம் வந்தால் மகன் அவரை பெங்களூரிலிருந்து வருகிறார் எனக் கூறுவான். 1945-இல் பெங்களூர் ஒருவர் போக அவர் பிரமுகராக இருக்க வேண்டும். டாக்ஸியை நிறுத்திய போலீஸ்காரன் சோதனை செய்ய வருகிறான், பணம் கேட்பான் என்ற பொழுது ஒருவன் இறங்கி போலீஸ்காரனைப் பார்த்து, “கடலூர் MLA உள்ளேயிருக்கிறார், அவரிடம் உனக்கு ஏதாவது வேண்டுமா?” என்றான். போலீஸ்காரன் அவர்களை அனுப்பி விட்டான். ஒருவர் முக்கிய இடத்திலிருப்பதால் தன்னைத்தானே குருவாக வரித்து தன் புத்தகங்களில் தன் படத்தைப் போட்டு வருஷாவருஷம் தன் பிறந்த நாளைத் தானே கொண்டாடுவார். புதியதாக ஆபீஸுக்கு வந்தவரிடம், “என் தம்பி வைஸ்சான்ஸ்லர்” என்றார். அவர் விசாரித்தபொழுது ‘குரு’வுக்குத் தம்பியேயில்லை எனத் தெரிந்தது. பொய்யும் மெய்யும் எல்லைக்கோட்டின் இருபுறம். நாம் எதையும் பாராட்டலாம். எழுத்து என வந்தபொழுது சொன்னதை மறந்து மறுத்துச் சொல்லும் பொய்யின் ஆயுள் முடிந்தது. கிரய பத்திரம் ஏற்பட்டபின், அதன் ரிஜிஸ்டரான பிரதி ஆபீஸில் பதிவு செய்யப்பட்டபின் சொத்துரிமையில்

ஜீவியம் செயல்படும் சமர்ப்பணம்.

பொய் சொல்வது அநேகமாக மறைந்து விட்டது. இரு வைப்பாட்டியுள்ள கணவன் மனைவிமீது ஆசையாக இருப்பதால் அவளுக்கு நெடுநாள் உண்மை தெரியாமலிருக்கும். தேவகி மைந்தன் என்பது தாயை அடையாளம் காண முடியும் என்பதால் ஏற்பட்டது. பரீட்சை பேப்பரில் 19 மார்க் வாங்கிய பையன் அதை 49 என்றோ 79 என்றோ திருத்தலாம். ஒரு பெரிய ஆஸ்பத்திரியில் சாப்பிட்ட 1 மணிக்குப்பின் மயக்க மருந்து கொடுத்ததால் கோமாவுக்கு உடல் வந்து நெடுநாளிருந்தது. நர்ஸ் ரிபோர்ட்டில் 1 மணி என இருந்ததை டாக்டர் 9 மணி எனத் திருத்தி கேஸாடினார். \$210,000 நஷ்ட ஈடு கொடுக்க ஆஸ்பத்திரி முன் வந்தது. இந்தப்படம் உலகப் பிரசித்தியாயிற்று. வேறு ஆதாரம் - டாக்டர் உளவு சொல்ல கொடுத்த \$20,000 செக் - வெளிவந்து ஜூரி - \$600,000 நஷ்டஈடு கொடுத்தது. கொலைக்குற்றம் பொய்யாகச் சாட்டப்பட்டு தண்டனை கிடைக்கும் நேரம் Alibi அவருடன் அந்த நேரமிருந்தவர் சாட்சி காப்பது சகஜம். Edmond Dante இறந்து விட்டான் என Fernand மெர்சடஸிடம் கூறி அவளை மணந்தான். 21 ஆண்டிற்குப்பின் உண்மை வெளிவந்த பொழுது Fernand-க்கு - மனைவி, மகன் - உயிர் போய்விட்டது. சுபாஷ் சந்திர போஸின் தேசபக்தி தெய்வபக்தியாகும். எதுவும் தடம் மாறும். அவர் பொய்யின் மெய்யான ரூபத்தை - ஹிட்லரை வழி நடத்திய பொய்யின் தலைவனை - முழுவதும் நம்பி உயிரிழந்தார். தேசபக்தி அடிப்படையில் எதிராக மாறி வங்காளப் பஞ்சமாயிற்று. சுபாஷின் நண்பனான தீலீப்குமார் ஆஸ்ரமத்தில் பகவானுக்கு நெருக்கமாக வேண்டியவராக 1950 வரையிருந்தார். பகவான் அவரை மகன் போலவோ, உடன் பிறந்தவர் போலவோ நடத்தினார். கால் முறிந்தபொழுது சாதகர்கள் கடிதம் எழுதுவதை நிறுத்தினர். திலீப்புக்கு ஒரு நாளைக்கு ஒரு கடிதம் எழுத அனுமதி கிடைத்தது. பகவான் திலீப் மூலம் சுபாஷிடமும் ஜப்பானிடமும் என்ன செய்தார் என எழுதப்படவில்லை. ஆனால் அத்தொடர்பாலேயே ஜப்பான் August 15 அன்று

உடலின் ஜீவியம் செயல்படும் விதம்.

சரணடைந்தது எனத் தெரிகிறது. வல்லவனுக்குப் புல்லும் ஆயுதம் என்பதை ஆன்மீகத்தில் எதிர்ப்பை வழிபாடாக மாற்றும் வழியுண்டு - இராவணன், கம்ஸன் - என நாமறிவதால் பகவான் செயல்பட்டதை உணர முடியும். நட்பு உண்மை, துரோகம் பொய். துரோகம் செய்ய நட்புரிமை கொண்டாடுபவருண்டு. முதலாளிக்குத் துரோகம் செய்ய சேவை செய்ய முன்வருபவர் பலர். முதலாளிக்கு ஆன்மீகப் பின்னணியிருந்தால் துரோகம் செய்தவருக்கே பலிக்கும். இதே தத்துவம் காதலில் திட்டு திருமணத்தில் முடிந்தது டார்சி, எலிசபெத் உறவு. ஆன்மீகப் பெருமை உள்ளவர்களிடம் பலர் நெருங்குவதும் உண்டு. நெருங்கும் காரணம் பல்வேறாக இருக்கும். அவர்களில் ஒரு சிலர் குருவாகி விடுவதும் குருவுக்கு மிஞ்சிய பெருமையை அடைவதும் உண்டு. சத்தியம் சத்தியமாகப் பலிக்கும் வழியது. பிற்காலத்தில் குருவின் பெயர் மறந்து போனபின் இதுபோன்றவர் நெடுநாள் பிரபலமடைவார்கள். சத்தியம் சத்தியமாக ஜெயிக்கும். திருடனுடைய ஆயுதம் பொய், அடித்துப் பேசி நிலைநிறுத்தப்பட்ட பொய். அதுவும் பொய் ஆட்சி செய்யும் காலங்களில் ஓரிரு தலைமுறை உயிர் வாழும். Capitalism பொய், Communism மெய் என்பதை உலகில் Capitalist உள்பட மறுப்பதில்லை. Communism-உடன் போட்டி போட அமெரிக்கா கம்யூனிஸ்ட் கொள்கைகளை ரஷ்யாவை விட அதிகமாக நடைமுறைப்படுத்தியது என்றாலும் எதேச்சாதிகாரம் என்ற ரஷ்யப் பொய் அழிந்தது. முதலாளித்துவம் தன் எல்லா பொய்களையும் தானே அழித்துக் கொண்டு வருகிறது.

பொய் பொய்யே, மெய் மெய்யே என்றாலும் அவை கலந்து வரும் காலங்களில் பொய்யின் உண்மை உருவம் அழியும். வசதியற்ற பெண்ணிற்கு வாழ்வில்லை, வயதாகிறது. அவள் மீது பரிதாபம் கொண்ட பெண்மணி அவளைப் பணக்காரக் குடிகாரனுக்கு மணம் முடித்து வைத்தாள். ஒரு நாள் அவள் ரயிலிருந்து இறங்கும் பொழுது பழைய கல்லூரி நண்பனை

ஜீவனுக்கும் ஜீவியம் உண்டு.

ரயிலடியில் சந்திக்கிறாள். அவன் அவளை வீட்டிற்கு அழைத்துப் போகிறான். அங்கு அவன் மனைவியில்லை, சந்தர்ப்பம் சதி செய்து அவள் கர்ப்பமாகிறாள். அப்படிப் பிறந்த பெண் குழந்தை கல்லூரியில் தாயாரைக் கற்பழித்தவன் மகனைக் காதலித்து மணக்கின்றாள். தாயின் தவறு பெண் அண்ணனை மணக்க நேரிடுகிறது. தாய் மனமுடைந்து துறவறம் மேற்கொண்டாள். அப்படி அழிவது incest. ஒரு தாயின் வயிற்றில் பிறந்தவர் மணப்பதை உலகம் ஏற்பதில்லை, உடற்கூறும் ஏற்பதில்லை. அதைக் கடந்த விலங்குணர்வுண்டு. எதை அளவுகடந்து ஆழ்மனம் மறுக்கிறதோ அதையே வாழ்வு சேர்த்துச் செயல்படும் என்பது சட்டம். இது பொய்யழிய வாழ்வு வகுத்த ஆழ்ந்த மனநிலை. உலகம் 100 அல்லது 200 ஆண்டாக 'ஒன்று'பட முயலும் பொழுது யூதர்கள் தனித்து வாழ்வதை அளவுகடந்து வலியுறுத்தி அதன் விளைவாக ஹிட்லர் செயல் அவர்களை ஏராளமாக அழித்தது. அதன் முடிவென்ன? தனிப்பட்ட இனத்தின் தனித்தன்மை அழிக்கப்பட்டதால், உலகம் ஒன்றாக முயற்சி செய்கிறது. Holocaust உலகம் ஒன்றாக இணையப் போகிறது என எதிராக அறிவித்தது. இன்று Syria-விலிருந்து 10 லட்சம் அகதிகள் ஐரோப்பாவை நாடினர். Fundamentalism மதக்கோட்பாடு பொய். எல்லா மதமும் ஒன்று என்பது மெய். அகதிகள் கூறும் செய்தியொன்றுண்டு: உலகம் ஒன்றே. இக்கருத்தை உலகம் பாஸிட்டிவாக ஏற்கும்வரை பொய் உயிரோடு இருக்கும்.

(தொடரும்)

ॐॐॐॐॐ

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

மனிதனைச் செயலில் கண்டவன் பிரம்ம தரிசனம் பெற்றவன்.

தானே ஜீவியம் செயல்படும் சர்வ ஆரம்பப் பரித்தியாகம்.

படைப்பில் புரியாத புதிர்கள்

N. அசோகன்

பல விஷயங்கள் நெடுநாளாக என் அறிவிற்குப் பிடிபடாமல் என் ஆர்வத்தைத் தூண்டிக் கொண்டிருந்தன. ஸ்ரீ கர்மயோகி அவர்கள், ஸ்ரீ அரவிந்தருடைய லைப் டிவைன் மற்றும் இதர படைப்புகளைப் பொறுமையாகப் படித்தால் இதற்கு விடை கிடைக்கும் என்று அறிவுறுத்தினார். அவர் எதிர்பார்க்கும் அளவிற்கு நான் இப்படைப்புகளைப் படிக்கவில்லை என்பதால் இந்தக் கேள்விகளுக்கு இன்னும் விடை தெரியாமல் இருக்கிறது. அப்படி விடை தெரியாக கேள்விகளைக் கீழே தருகிறேன்.

1. பிரம்மமானது ஒற்றுமை மற்றும் வேற்றுமை; அசைவற்று இருத்தல் மற்றும் இயக்கம் என்று இவ்விரண்டு இரட்டை-களையும் தாண்டிய நிலையில் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அப்படி என்றால் அதனுடைய உண்மையான இயற்கை என்ன? மானிட மொழியால் அதை விவரிக்க முடியாது என்றால் பின்னர் எப்படிதான் அதைப் புரிந்து கொள்வது?
2. வடிவம் இல்லாத ஆன்மா தன்னை எப்படி வடிவமுள்ள ஜடமாகவும், காலம் மற்றும் இடமாகவும் மாற்றிக் கொண்டுள்ளது?
3. உடம்பும் உயிரும் ஒன்று சேர்ந்தது எப்படி? உடம்பு ஜடத்தாலானது, கண்ணுக்குத் தெரிந்தது. ஆனால் உயிரோ சூட்சுமமானது, கண்ணுக்குத் தெரியாதது. இவையிரண்டும் எப்படி ஒன்று சேர முடியும்?
4. மரணத்திலிருந்து ஏன் மீள முடிவதில்லை? இறந்த பிறகு நம்முடைய அறிவு, உணர்வு, ஆன்மா இவையெல்லாம் எங்கே போகின்றன? அவற்றிற்கு என்ன ஆகின்றது?

தெய்வத்தை நோக்கிச் செல்லும் மனநிலை.

5. பரிணாம நிகழ்ச்சியின் நோக்கம் என்ன? இயற்கைத் தேர்வு அதை நிர்ணயிக்கவில்லை என்றால் வேறு எதுதான் அதை நிர்ணயிக்கிறது? அது எதை நோக்கிச் செல்கிறது? அதனுடைய இறுதி கட்டம் என்ன?
6. பாரத மாதா எப்பொழுதாவது மானிட உருவம் எடுத்திருக்கிறாரா? அப்படி என்றால் அந்த மானிடப் பிறவிகள் யார்? யார்? அப்படிப் பிறவி எடுத்து அவர்கள் என்ன சாதித்தார்கள்?
7. ராமபிரானுடைய அவதாரம், ராவணனுடைய எதிர்ப்பில்லாமல் நிறைவு பெற்றிருக்காது. அம்மாதிரியே கிருஷ்ண பகவானுடைய அவதாரமும், கம்சன் மற்றும் கௌரவர்களுடைய எதிர்ப்பு இல்லாமல் நிறைவு பெற்றிருக்காது. இதை வைத்துப் பார்க்கும் பொழுது அவதாரங்களே எதிர்ப்பை வாழ்க்கையில் ஒரு அங்கமாக ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள். அப்படி என்றால் அருள் நம் வாழ்க்கையையே பக்குவப்படுத்துவதுபோல் எதிர்ப்பும் நம் வாழ்க்கையைப் பக்குவப்படுத்த உதவுகிறதா?
8. வாழ்க்கையில் தீமையின் பங்கு என்ன? ஆண்டவனால்கூட அதைத் தவிர்க்க முடியாத இடம் இருக்கிறதா? அப்படி படைப்பைச் சோகமயமாக்கிவிட்டு கடைசியில் நல்ல திருப்பம் காட்டுவது ஏன்? ஆரம்பம் முதல் இறுதி-வரையிலும் படைப்பை இன்பமயமாகவே ஏன் காட்டக் கூடாது?
9. தன்னை அழிக்கின்ற புகையிலை, மது மற்றும் போதைப் பொருட்களை மனிதன் ஏன் நாடிப் போகிறான். அம்மாதிரியே சைக்கலாஜிக்கலாக தன்னை அழிக்கின்ற ஆணவம், தன் முனைப்பு, பொறாமை, உணர்ச்சிமயமான செயல்பாடு, பேராசை என்றிவற்றையும் மனிதன் நாடுகிறான். இப்படி physical மற்றும் psychological ரீதியில் விஷமாக செயல்படுகின்றவைகள் ஏன் அப்படி

மறுப்பு ஆர்வமானால் திருவுருமாற்றம் ஏற்படும்.

இதேசமயத்தில் ருசிகரமாக இருந்து மரணத்தைப் பரிசாக அளிக்கின்றன?

10. மனிதனுக்கு ஒரு தெய்வீக அம்சம் இருக்கிறது. இதைப்பற்றி அவனுடைய விழிப்புணர்வு குறைவாகவே இருக்கிறது. ஏன் உயர்ந்த அம்சத்தைப்பற்றிய விழிப்புணர்வு இவ்வளவு குறைவாகவே இருக்கிறது?

பூரண யோக ஆன்மீகம் இதற்கெல்லாம் பதில் வைத்திருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. பகவானுடைய படைப்புகளை எல்லாம் விவரமாகப் படித்தால் விடை கிடைக்கும் என்று தெரிகிறது. இப்படிப் படிப்பதற்கு நிறைய கால அவகாசம் தேவைப்பட்டாலும் மேற்கண்ட கேள்விகளை அன்பர்களுடன் பகிர்ந்து கொண்டால், அவர்களுடைய ஆர்வமும் தூண்டப்பட வாய்ப்பிருக்கிறது என்பதால் அதை இங்கு எழுத ஆர்வம் கொண்டேன்.

ॐॐॐॐॐॐ

ஜீவிய மணி

மனிதன் அன்றையை நோக்கித் திரும்பியவுடன், பக்தனாகிறான். பக்தனை அன்றை ஏற்றுக்கொள்கிறார். அவன் பக்தியை ஏற்று, அவனை ஏற்றுக்கொள்கிறார். அவனது குணங்களை அன்றை புறக்கணிக்கிறார். குணங்களை மட்டுமன்றி, அவனது கடந்தகாலக் கர்மங்களையும், பாபங்களையும், செயல்களையும், சுபாவத்தையும் அன்றை புறக்கணித்து, அவனை ஏற்றுக்கொள்கிறார். அன்றை புறக்கணித்தவற்றை, பக்தனும் முழுவதும் புறக்கணித்தால், அவனது கர்மம், சுபாவம் முதலானவை கரைந்து பக்தன், அன்றையின் குழந்தையாகின்றான். பூரண அருளுக்குப் பாத்திரமாகிறான். நடைமுறையில் அன்றை நம்மை ஏற்று, நம் குறைகளைப் புறக்கணித்தாலும், நம்மால் நம் குறைகளைப் புறக்கணிக்க முடிவதில்லை. முடியாதவருடைய நிலை என்ன? எந்த அளவுக்கு அவற்றை விலக்க முடிகிறதோ, அந்த அளவுக்கு அருள் நாம் தேடாமல் வாழ்வில் செயல்படும்.

பகவான் குறிப்பிட்ட ஸ்ரீ அரவிந்தர்.

அன்னை இலக்கியம்

புதுயுகம்

இல. சுந்தரி

நமது வாழ்க்கையைக் கர்ம விதிகளோ நவக்கிரஹங்களோ நடத்திச் செல்லாமல் நமது வாழ்க்கையை இறைவனே நடத்திச் செல்வதை உணர்வது ஆனந்தப் பரவசமானது. - ஸ்ரீ அரவிந்தர்.

முற்றிலுமாக இறைவனது அருள் கர்ம பலனை அடியோடு மாற்றி விடுகிறது. வெய்யிலில் வைத்த வெண்ணெய் உருகுவது போல் கர்ம பலன் உருகிப் போகும்படி அது [அருள்] செய்கிறது. - ஸ்ரீ அன்னை

சிவகாமி, சபாபதி தம்பதியர் மகன் அனந்தன். திருமணத்திற்குப் பிறகு நாள் கடந்து பிறந்த பிள்ளை. குழந்தை கிடைத்த மகிழ்வில் பிறந்தவுடன் ஜாதகம் கணிக்கவில்லை. இப்போது பதினைந்து வயதைக் கடந்து பதினாறை நோக்கி ராஜநடை போடுகிறான். வகுப்பில் முதல் மாணவன். விளையாட்டிலும் சிறந்த மாணவன். பணிவு, பக்தியாவிலும் தேர்ந்தவன். இவன் எதிர்காலம் குறித்து பெரிய எதிர்பார்ப்புகள் தோன்றவே, அவன் ஜாதகத்தைக் கணித்துப் பலன் காண ஆர்வம் எழுந்தது. எனவே, சிவகாமி கணவர் அலுவலகம் சென்றபிறகு, மகனும் பள்ளிக்கூடம் சென்ற பிறகு மகனின் பிறந்தநாள், நேரம், நட்சத்திரம் யாவற்றையும் குறித்து எடுத்துக் கொண்டு தெரிந்த சோதிடர், சிறந்த சோதிடர் என்று கருதிய நவமணி ஐயாவின் வீட்டிற்குச் சென்றான். அவர் மகன் மாதவன் இவள் மகன் வயதே உள்ள சிறுவன் தேர்விற்குப் படித்துக் கொண்டிருந்தான். 'தம்பீ! அப்பா இருக்காங்களா?' என்றான் அவனிடம். 'இருக்காங்க, இருங்க அழைச்சிட்டு வறேன்' என்று உள்ளே போய் அப்பாவை அழைத்து வந்தான்.

'வணக்கம் சாமி, ஒங்க ஒதவி தேடி வந்தேன்' என்றான்.

'வாங்க சிவகாமி அம்மா! என்ன ஒதவி?' என்றார்.

பொன்னொளியின் சூட்சுமம்.

'எங்க பையனுடைய ஜாதகத்தைக் குறிச்சு வாங்கிப் போக வந்தேன்', என்றான்.

'உங்க மகன் எங்க மாதவன் போல இருப்பானே. இன்னுமா ஜாதகம் கணிக்கவில்லை?' என்றார் வியப்புடன்.

'ஆமாம் ஐயா! நாள் கடந்து பொறந்த சந்தோஷத்துல ஜாதகம் பற்றியெல்லாம் நினைக்கவே இல்லை. நன்றாகப் படிக்கிறான். மேல் படிப்பெல்லாம் படிச்சு பெரிய ஆளா வருவானான்னு தெரிஞ்சுக்க ஆசைப்பட்டு வந்தேன்' என்றான்.

'சரி. பிறந்த நாள், பிறந்த நேரம் எல்லாம் சரியாகத் தெரியுமா?' என்றார்.

'தெரியும் ஐயா குறிச்சு எடுத்து வந்திருக்கிறேன்' என்று நாள், நேரம் குறித்த சீட்டைக் கொடுத்தான்.

'பதினைந்து வயது ஆகியிருக்குமே?' என்றார். 'ஆமாம் ஐயா. பதினைந்து முடிந்து பதினாறு நடக்கிறது. 12-வது படிக்கிறான். படிப்பில் சூட்டி' என்றான் பெருமையாக.

பஞ்சாங்கம் பார்த்து கணக்கெல்லாம் போட்டு ஜாதகம் குறித்து பலமுறை சரி பார்த்துக் கொண்டு அதைச் சிவகாமியிடம் கொடுத்தார். 'அப்படியே ஜாதகப் பலனையும் பார்த்துச் சொல்லிவிடுங்கள்' என்றான் ஆர்வத்தோடு.

'எனக்கு இப்ப முக்கியமான ஒரு வேலையிருக்கு. பிறகு இன்னொரு நாள் பார்க்கலாமே' என்றார்.

'ஜாதகம் உங்ககிட்டயே இருக்கட்டும். நாளைக்கு வந்து பலன் பார்த்தபிறகு வாங்கிக் கொள்கிறேனே' என்றான் சிவகாமி.

'இல்ல இல்ல என்று அவசரமாய் மறுத்தவர், இங்க பலபேர் வருவாங்க ஜாதகம் உங்களிடம் பத்திரமாய் இருக்க வேண்டும். இப்ப நேரமில்லை. பிறகு பார்த்துச் சொல்கிறேன்' என்று கூறிவிட்டார்.

அதன்பிறகு சிலமுறை சென்றபோதும் ஏதேதோ காரணங்களால் பலன் சொல்லாமல் தவிர்ந்து விட்டார்.

துன்பத்தின் பரிணாம நிலை.

சிவகாமிக்குப் பொறுமையில்லை. இவர் இல்லையென்றால் வேறு சோதிடரே இல்லையா ஊரில்? என்று அவள் சிநேகிதியின் சோதிடரைத் தேடிப் போனாள்.

ஜாதகத்தைக் கையில் வாங்கிக் கொண்டவர் 'பலன் பார்த்துச் சொல்வதற்குமுன் ஜாதகம் சரியாக கணிக்கப்பட்டுள்ளதா என்று தெரிய வேண்டும்' என்றார்.

'ஏன்ய்யா அப்படிக்கேக்கறீங்க?' 'ஏனென்றால் இதில் உள்ளபடி பலன் சொல்லுவோம். ஜாதகம் முறையாகக் கணிக்கப்பட்டிருந்தால்தான் பலனும் உள்ளபடி இருக்கும்.'

'இதோ என் பையனின் பிறந்த தேதி, பிறந்த நேரம் எல்லாம் இந்தச் சீட்டில் உள்ளது' என்று ஒரு சீட்டைக் கொடுத்தாள். ஒத்திட்டுப் பார்த்தவர் சரியாகத்தான் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று அறிந்தபின் பார்க்கத் தொடங்கியதும் 'இதைக் கணித்துக் கொடுத்தவர் யார்?' என்று கேட்டார்.

தன் குடும்ப சோதிடரின் பெயரைக் கூறினாள். 'ஏன் கேட்கிறீங்க? சரியாக கணிக்கவில்லையா?' என்றாள்.

'சரியாகத்தான் கணித்திருக்கிறார். அதுசரி அவரிடம் பலன் கேட்கவில்லையா?' என்றார்.

'கேட்காமல் இருப்பேனா ஐயா? எத்தனைமுறை போனேன். ஒவ்வொரு முறையும் ஒரு காரணம் சொல்லி பிறகு பார்ப்பதாக நாள் கடத்தினார். பொறுமை இழந்து இங்கு வந்தேன்.'

'அவர் ஏதேனும் கூறி பலன் கூறாமல் மறுத்தது ஜாதகப்பலன் திருப்தி இல்லாததால் என்று நினைக்கிறேன். நான் பலன்கூற கையில் வாங்கிவிட்டேன். அதனால் மறுக்க முடியவில்லை.'

'என்னையா சொல்றீங்க. என் பிள்ளை ஜாதகம் சிறப்பா இல்லையா?' என்றாள் ஏக்கமாக.

'சிறப்பாக இல்லாதது குறையில்லை. வேதனை தருவதாக உள்ளது.'

'என்னய்யா சொல்றீங்க?' என்றவள் அழுதுவிட்டாள்.

அழைப்பை மறக்கும் இடையறாத தரிசனம்.

'இப்படி நீங்கள் கலங்குவீர்கள் என்று எண்ணியதால்தான் பலன் சொல்லாமல் விட்டிருப்பார் என்று நினைக்கத் தோன்றுகிறது.'

'ஐயா! நீங்க என்ன சொல்றீங்க? எனக்குப் பயமாயிருக்கு. எம்பிள்ளைக்கு ஏதாவது ஆபத்தா?' என்று அழுது நடுங்கியவாறு கேட்டாள்.

'பயப்படாதீர்கள். கடவுளை நினையுங்கள். நான் சொல்லப் போவதை, அதாவது பையன் ஜாதகம் சொல்வதைக் கடவுளிடம் விட்டு விடுங்கள். இறை நியதியை யாராலும் மாற்ற முடியாது. அவரால்தான் அது முடியும். உங்கள் மகன் மார்க்கண்டேயனைப் போல் பதினாறு வயதே பெற்று வந்திருக்கிறான்.'

'என்னய்யா? என்ன இது? அருமையாய்ப் பெற்று வளர்த்த பிள்ளையை எப்படி மனம் இழக்கத் துணியும். இதற்குப் பரிகாரம் ஏதும் இல்லையா?' என்று அழுது புலம்பத் தொடங்கினாள்.

'அழுவதற்குப் பதில் ஆண்டவனை வேண்டுகங்கள். இறைவன் மனமிரங்கினால் எதுவும் நடக்கும்' என்று தம் மனதில் நம்பிக்கை இல்லாமல் ஆறுதலுக்காகச் சொல்லி வைத்தார். பணம் கொடுத்தபோது வாங்க மறுத்து விட்டார்.

அளவு கடந்த துயரத்தை மறைக்க முடியாமல் திணறிக்கொண்டு எப்படியோ வீட்டிற்கு வந்து விட்டாள்.

பள்ளிக்கூடம் விட்டு வந்த சிறுவன் 'அம்மா!' என்று உற்சாகமாய் அழைத்த வண்ணம் ஓடிவந்தான்.

'அனந்தா! வந்து விட்டாயா? வா' என்று பாசத்தோடு அழைத்தவள் மனம் மகனைப் பார்த்ததும் போராடியது.

'இங்க பார். நான்தான் கிளாஸ்ல பர்ஸ்ட் வந்தேன்' என்று புதிய பேனா செட் ஒன்றை நீட்டினான்.

அப்படியே அவனை அணைத்துக் கொண்டு அடக்க முடியாமல் அழுதாள். 'என்னம்மா? பிரைஸ் காட்டறேன் சந்தோஷப்படாம அழறே' என்றான் சிறுவன்.

கருணையை ஏற்று கடவுளாகும் மனிதன்.

‘சந்தோஷம் தாங்கலைன்னா அழுகை வரும்னு சொல்வாங்க. அதான் என் செல்லப்பிள்ளையை நினைத்துப் பெருமையாயிருக்கு’ என்று சமாளித்தாள். ‘காலைல போன பிள்ளை இப்போதுதான் வருகிறாய். இனிமேலாவது என்னை விட்டு எங்கேயும் போகாமலிரு’ என்கிறாள்.

‘போம்மா. ஸ்கூல் போக வேண்டாமா? படித்து பெரிய ஆளாகி உன்னையும், அப்பாவையும் எப்படிப் பார்த்துக் கொள்வேன் என்று பாரம்மா’ என்றான் சிறுவன்.

‘ஐயோ! மகனே நீயே எனக்கு நிலையில்லை என்பது தெரியாது பேசுகிறாயே’ என்று மனதில் அழுதாள்.

இது எதுவும் தெரியாத அவன், மிக உற்சாகமாய் ‘அம்மா! இனிமே நான் அதிகம் வீட்டிலேயே இருக்க மாட்டேன்.’

‘என்னப்பா சொல்கிறாய்?’

‘ஆமாம்மா இப்போதிலேர்ந்து எனக்கு தியானமைய சேவை கிடைக்கப் போகிறது.’

‘தியான மையமா? சேவையா? என்ன சொல்கிறாய்?’

‘ஆமாம்மா. நம்ம தெருக் கோடியில, பாலு வீட்டிற்குப் பக்கத்துல ஒரு பெரிய புதிய கட்டடம் இருக்கு தெரியுமா?’

‘ஆமாம். அது கடந்த 10 மாதங்களுக்கு மேலாக பெரிய அளவில் செலவு செய்து, உன் நண்பன் பாலுவின் அப்பா பெரியசாமி ஐயா கட்டி முடிச்சார்கு கேள்விப்பட்டேன்.’

‘அதாம்மா. அங்கதான் தியான மையம் தொடங்கப் போறாங்க. ஸ்ரீ அன்னை, ஸ்ரீ அரவிந்தர் என்ற இரண்டு தெய்வீக சக்திகளின் வழி காட்டுதல் பற்றி தெரிந்து கொள்ளும் இடம்தான் தியான மையம். இன்னும் பாலு நிறைய சொல்லியிருக்கிறான். அதெல்லாம் இனி ஊரில் பரவ நானும், பாலுவும் நெறைய செய்யணும். அந்தத் தெய்வீக சக்திகள் மாலை 6 மணிக்-கெல்லாம் வரப்போறாங்க. நான் குளித்து விட்டு

தவறாது பலன் தரும் கவனம்.

கிளம்புகிறேன்மா. மற்றதெல்லாம் வந்து சொல்கிறேன்’ என்று ஓடி விட்டான்.

‘இருக்கும் சிறிது வாழ்நாட்களையும் இவன் எங்களுடன் கழிக்க மாட்டானா?’ என்று ஏங்கினாள். அதே சமயம் இருக்கும் வரை அவன் சந்தோஷமாக இருக்க வேண்டும் அவனை எதற்கும் கட்டுப்படுத்த வேண்டாம், கூடாது என்றும் மனதை தேற்றிக் கொண்டாள்.

சிறிது நேரத்தில் சபாபதி வந்தார். சிவகாமி அனந்தன் எங்கே? அவனுக்குப் புதிய ‘டிர்ஸ்’ வாங்கி வந்திருக்கிறேன் என்று ஆர்வம் பொங்க விசாரிக்கிறார்.

பதில் கூறும்முன் அடக்கி வைத்த துக்கம் மேலெழ அழ ஆரம்பித்து விட்டாள். மிகுந்த ஆர்வத்தோடு வந்த சபாபதி இவள் அழுவதைக் கண்டு கலங்கிவிட்டார். ‘என்ன சிவகாமி? ஏன் அழுகிறாய்? என்னாயிற்று?’ என்று பரிவுடன் கேட்கிறார்.

‘இன்னைக்குக் காலைல நம்ப புள்ள ஜாதகத்தைக் கணிச்சு பலன் பாக்கலாமனு சோதிடர் ஐயா வீட்டுக்குப் போனேன்’ என்று தொடங்கி மேலே சொல்ல முடியாமல் அழுதாள்.

‘எதுவாயிருந்தாலும் அழாமல் சொல்லு சிவகாமி’ என்று அன்புடன் கேட்டார்.

‘அந்தக் கொடுமைய எப்படிச் சொல்ல. நம்ப அருமை மகன் 16 வயது முடியும் போது காலமாகி விடுவானு’ சொன்னார்.

‘என்ன? என்று அதிர்ந்து போனார். இப்ப எங்க அவன்? நான் உடனே அவனைப் பார்க்க வேண்டும்’ என்று பதறினார்.

‘புள்ள முன்னால எதையும் காண்பிச்சுக்காதிங்க. அவன் பாலு வீட்டு புதுக் கட்டட விழாவுக்குப் போயிருக்கான்.’

‘ஐயா கிட்ட பரிகாரம் என்னன்னு கேட்டியா? எதுவானாலும் செய்து விடுவோம்.’

‘பரிகாரம் பரம்பொருள்தான் என்கிறார். எனக்குத் தெரிந்த ஒரு பரிகாரம் திருக்கடவூர் போய் அவனுக்கு வேண்டிக்கலாங்க.’

நம்மை நமக்கு உணர்த்தும் பிள்ளைகள்.

‘சரி, சரி, போவோம். அதற்கு முன்னால் அனந்தனைப் பார்த்து அழைத்து வருகிறேன்’ என்று தியான மையக் கட்டடத்திற்கு வந்தார்.

அழகழகான வண்ண விளக்குகள் முகப்பினை அலங்கரிக்க பூத்தட்டுகளை ஏந்திய வண்ணம் இளஞ்சிறார்கள் அணிவகுக்க அழகிய மினி வேனிலிருந்து பெரிய திருவுருவப் படங்களை பாலுவும் அனந்தனும் பெற்று உள்ளே மேடைமீது பொருத்து-கிறார்கள். அன்பர்கள் வரிசையாக இருக்கைகளில் சென்று அமர அங்கு நின்று கொண்டிருந்த சபாபதியை இளைஞர்கள் வரவேற்று உள்ளே இருக்கையில் அமரச் செய்கிறார்கள். அழகான கட்டட அமைப்பு குளிர்ச் சாதன அமைப்பு. 500-க்கும் மேற்பட்ட இருக்கைகள். மேடை முழுவதும் மலர்களின் அணிவகுப்பு. சாம்பிராணி, ஊதுபத்திகளின் நறுமணப் புகை. மலர்ந்த முகங்கள். ஆழ்ந்த அமைதி. மேடையில் ஸ்ரீ அன்னை ஸ்ரீ அரவிந்தரின் கருணை மிகு பார்வை, சபாபதிக்கு உடல் சிலிர்த்தது. அனந்தனைத் தேடினார். யாருமே வாய்விட்டுப் பேசாத அமைதியான சூழலில் மேடையில் பாலுவுடன் முக்கியப் பணியிலிருந்த அனந்தனை அழைக்க முடியவில்லை. அவனோ அங்கு முக்கியப் பணிகளில் தன்னை மறந்து ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தான். இத்தனை ஆர்வமும் திறமையும் கொண்ட மகனை இழந்துவிடப் போகிறோமா என்று ஏங்கியபோது அங்கு எழுந்தருளியிருந்த தெய்வீகர்களின் திருமுகங்களில் கருணை பொங்கி வழிவதையும் ஸ்ரீ அன்னை என்னிடம் வந்த பின்புமா ஏங்குகிறாய்? என்பதுபோல் இவரைப் பார்ப்பதையும் உணர்ந்த போது அவதி ஆனந்தமாய்த் திருவுருமாறியதோ! யாவும் மறந்து புதிய சூழலில் தம்மையே இழந்து விட்டார்.

இத்தனை பெரிய கூட்டத்தில், ஆழ்ந்த அமைதியில் அனந்தனைக் கூப்பிடவும் முடியாது. எழுந்து வெளியே போவதும் அநாகரீகம். அன்னை அவரை அங்கு அழைத்துக் கட்டிப் போட்டாரோ! யாரறிவார்? அவர் வினாவிற்கு (மகனை

உடலுக்கு உயர்ந்த செயலின் உன்னதம்.

இழந்து விடாதிருக்க என்ன பரிசாரம்) விடையளிக்கப் போகிறாரோ! யாரறிவார்?

கூடல் தொடங்கியது. ஓரினிய இளம் குரல் ஸ்ரீ அன்னை பகவானை வணங்கிப் பாடியது. சில இளம் ஆண், பெண்கள், முதியவர்கள் என்று ஒவ்வொருவரும் ஓர் புனித வாசகங்களைச் சில, சில நூல்களிலிருந்து படித்தனர். அனந்தனும் சில வாசகங்களைப் படித்தான். அன்னை அவனைப் பார்த்துப் புன்னகை பூப்பதுபோல் ஒரு தோற்றம் சபாபதிக்குத் தோன்றுகிறது. இது நிஜமா? பிரமையா? என்று எண்ணுகிறார்.

என்னுள் ஒரு வாசல் திறக்கிறது. ஓர் அளப்பரிய நிலை என் முன் தோன்றுகிறது.

உள் நின்று மறைவாய் என் உள்ளத்தில் ஒளிரும் இந்தப் பாதையில் ஏக (செல்ல) எனக்குத் தகுதி ஏற்பட்டுள்ளதா என்ற தயக்கத்துடன் நான் பக்தியுடன் வாசலுள் நுழைகிறேன்.

அனைத்தும் மாறிவிட்டது. அனைத்தும் புதிது புதிதாய்த் தோன்றுகிறது. பழையன கழிந்தன. பிறந்துள்ள குழந்தை ஒளிரும் வைகறையை நோக்கித் தன் கண்களைச் சிறிதே திறக்கிறது.

ஸ்ரீ அன்னையின்
‘பிரார்த்தனைகளும் தியானங்களும்’
அக்டோபர் 7-1913

இதைத்தான் அனந்தன் மேடையில் படித்தான். வந்த வேலை மறந்தே போனது. மனம் கரைந்து கசிந்துருக ஆரம்பிக்கிறது. சூழலின் சக்தி அது என்பதும் சபாபதி அறியார்.

அடுத்து அன்பரின் அருளுரை என்ற பெயரில் ஒரு சொற்பொழிவு.

சொற்பொழிவாளரை அறிமுகம் செய்தனர். மாலை போட்டு கைத்தட்டல் என்று ஏதுமில்லை. எல்லாமே வித்தியாசமாய் இருந்தது.

ஸ்ரீ அன்னை பகவான் திருமுன்பு பணிந்து, யாவருக்கும் அன்பைத் தெரிவித்து சிறிது அடியேன் அன்னையைப்

மனிதனிலுள்ள தெய்வத்தின் அபரிமிதமான அம்சம்.

பற்றிய அருளுரைகளை உங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ள விழைகிறேன்.

இங்கு நாமெல்லாம் கூடியிருப்பது யாரால்? யார் முன்பு?

அன்னையால் அன்னை முன்பு. யார் இந்த அன்னை? அவரே அவரைப் பற்றிக் கூறியிருப்பது:- “நான் ஒரு தத்துவத்தை விளக்கவோ, கொள்கையைப் பரப்பவோ மதத்தை ஸ்தாபிக்கவோ இந்த அவதாரத்தை எடுக்கவில்லை. இறைவனின் அருள் செறிந்த ஆன்மீக சக்தியை என்னுள் தாங்கி நான் இங்கிருக்கிறேன். சதா இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் சக்தி நான். உங்கள் உயர் உணர்வை ஏற்று நான் வாழ்வில் வெளிப்படுவேன்” என்கிறார். இந்தப் பரம்பொருள் சக்தியின் செயல் இதுவென்றால் இச்சக்தியை இயக்கும் பரம்பொருள் கூறியிருப்பது காலத்தையும், கர்மத்தையும், காலனையும் அழித்து, மனத்தில் அன்பு சுரந்து அனைவருடனும் ஒருமைப்பாட்டை உணர்வதே என் இலட்சியம் என சாவித்திரியில் கூறியிருக்கிறார். காலத்தைக் கடக்கவும், கர்மத்தைக் கரைக்கவும் வழிகாட்டிய, புதுமை படைத்த சக்திகளின் முன் கூடியுள்ளோம்.

கடவுள் எங்கோ எட்டாத தொலைவில் இருப்பவர் என்றும், வழிபாடே நமக்குரியதென்றும், கண்டிப்பவர், தண்டிப்பவர் என்றும் அச்சமூட்டும் வாழ்விலிருந்து நம்மை விடுவித்து நீ நானாகலாம் என்றவர் அன்னை. அவர் சக்தியாக, சூழலாக, ஸ்தாபனமாக செயல்படுவார். இன்னும் எப்படி வேண்டுமானாலும் செயல்படுவார்.

தியான மையச் சூழலில் நின்று உரையாடிய அன்பர் ஒருவர் யாரேனும் தம் வீட்டிற்கு வந்தால் அவரை வரவேற்று இருக்கையில் அமரச் செய்ய ஒரு நாற்காலிகூட தம் வீட்டில் இல்லை என்று கூறியிருக்கிறார். மறுநாள் அவர் நண்பர் ஒருவர் நான்கு நாற்காலிகளைக் கொண்டு வந்து இறக்குகிறார். அன்பருக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை இவர் பேசியது நண்பருக்குத் தெரியாது ஆனால் இது எப்படி? என்ன இது? என்று இவர்

துன்பம் இன்பமாகும் அன்னை முறை.

நாற்காலி வாங்கி வந்தவரிடம் கேட்கிறார். அவர் அதற்கு முன்பு ஒரு முறை நான் வந்த போது பணிவுடன் ஒரு பாயை விரித்தாய். என் உடல் இயல்பில் அதில் நான் சிரமத்துடன் உட்கார்ந்தேன். நேற்று என் உடலின் இயலாமை குறித்து எனக்கு வெட்கமாக இருந்தது. இது எப்படித் தீரும் என்று எண்ணிக் கொண்டிருந்த போது மின்னல் போல் பளீரென ஓர் எண்ணம் தோன்றியது. உனக்கு வசதியாய் அமர நாற்காலி வாங்கிக் கொடுத்து மகிழ முடிந்தால் இந்த வலி தீர்ந்து விடும் என்று. அதனால் இந்த ஏற்பாடு என்றார். இவருக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. ஆனால் அந்த நண்பருக்கு இப்போது உட்கார்ந்து எழுந்திருப்பதில் சிரமமே இல்லை என்கிறார். சூழல் கனிந்து ஒரு நபர் மூலம் உதவி வரும் என்பதற்கு இது ஒரு உதாரணம்.

மேலும் நம்மால் செய்ய முடியாதவற்றைச் செய்ய காவல் துறை, வங்கி, அஞ்சலகம் இவற்றின் மூலம் செய்கிறோம். நண்பருக்குப் பெரும் தொகையை வங்கி மூலம் அனுப்புகிறோம். குரியர் சர்வீஸ் அனுப்பும் பொருட்களை உரியவரிடம் சேர்ந்து விடுகிறது. காணாமற்போன பொருளைக் காவல் துறை மீட்டுத் தருகிறது. இவையாவும் நம் கண்முன் நாம் காணும் ஸ்தாபனங்கள். அன்னை கட்புலனாகாத சூட்சும ஸ்தாபனமாகச் செயல்படுபவர்.

குருஷேத்திரத்தில் புனித யாத்திரைக் கூட்டத்தாருடன் சென்ற பெண்மணி தன் கூட்டத்தாரைப் பிரிந்து மொழி தெரியாத இடத்தில் வழியும் தெரியாமல் நின்ற போது எல்லாத் தெய்வங்களையும் அழைத்தும் உதவி கிடைக்காமல் மனம் சோர்ந்து தளரும் நேரத்தில் ‘அன்னை’ என்கிறார்களே அவராவது எனக்கு உதவுவாரா என்ற பொழுது அதேகணம் வேற்று மொழி மாநிலத்தில் தாய்மொழி கேட்கிறது. உதவி கிடைக்கிறது. பிரிந்த கூட்டத்தாருடன் சேர்க்கிறது. அன்னை என்ற ஸ்தாபனம் செயல்படும்விதம் இது. மேலும் அவரே (அன்னையே) கூறியுள்ளது. ‘வேறு வழியே இல்லை என்ற நேரம் என்னை

திரிகால திருஷ்டியின் முழுமையான நிகழ்காலம்.

அழைப்பதற்குந்த நேரம் என்பதாகும். அனந்தன் பேச்சாளர் பேசும்போது சற்றுத் தள்ளி கைகட்டி தன்னை மறந்து நிற்கிறான். இது இதே நேரம் சபாபதியின் கண்ணில்பட அன்னையே என் மகனைக் காப்பாற்று, நானும் வேறு வழியின்றி நிற்கிறேன் என்று மனதில் வேண்டுகிறார்.

தொடர்ந்து சொற்பொழிவாளர் பேசுகிறார். உலகிலுள்ள அனைத்துச் சக்திகளின் ஆதிமூலம் அவர். அவர் சக்தியாக, சூழலாக, ஸ்தாபனமாக மட்டும் அல்லாது இன்னும் எதுவாகவும் செயல்படுவார். நம் சபாவக் குறைகளான சந்தேகம், அவசரம் பயம் என்பவை அவற்றை விலக்க முற்படும். எனவே, எச்சரிக்கையாக ஆழ்ந்த நம்பிக்கையுடன் திடமான மனோ-நிலையில் அவரை அழைக்கப் பழகிக்கொள்ள வேண்டும். பலன் கருதாத இயல்பான பக்தி, அவர் சக்தி செயல்பட வழிவிடும் என்பதை அன்பர் அனுபவங்கள் எடுத்துக் கூறும்.

மிகப் பெரிய அற்புதம் இன்னொன்று விதியும், கர்மமும் வலுவிழந்து, ஆயுள் நீள்வதும் அன்னை நிகழ்த்தும் அற்புதம். ரிஷிகள் தபோ வலிமையால் பெறும் திறனை, அன்னை தம்மை உளமார ஏற்கும் பக்தருக்கு அளிக்கிறார். இதற்குச் சாட்சியாக ஒரு நிகழ்ச்சியை இங்குக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சக்திகளின் ஆதி மூலமான அந்தச் சக்தி திருவுடல் தரித்து நம்மிடையே மானுடமாக 96 ஆண்டுகள் உலவிய காலத்தில் குறைந்த ஆயுளை உடைய ஓரன்பர் அன்னை வசித்த அரவிந்தாஸ்ரமத்தில் தங்கினார். அவருக்குச் சோதிடப்படி தமக்குள்ள அல்பாயுள் பற்றிய அச்சமிருந்தது. அதுபற்றி அன்னையிடம் கேட்க நினைத்து ஒவ்வொரு முறையும் தயங்கிக் கேட்காது விட்டு விடுவார். ஒரு நாள் அவர் விளையாட்டு மைதானத்தில் அன்னையைக் கண்டு தம் ஆயுள் பற்றிய கவலையை வேறு-விதமாக வெளியிட்டார். அதாவது அக்கால கட்டங்களில் பகவானின் பூரணயோகப் பலனாக புவியில் வெளிப்படப் போகும் சத்திய ஜீவியம் பற்றிய கருத்தே அனைவர்

உடல் பிறந்த மண்ணின் ஆன்மீகம்.

உள்ளத்திலும் நிலவியதால், 'அன்னையே பொன்னொளி புவியில் வெளிப்படும் நன்னானைக் காணும் பேறு எனக்கு உண்டா?' என்றார். அனைவர் உள்ளமும் அறிந்த அன்னை "உன் ஜாதகத்தைக் கடலில் தூக்கி எறி" என்றாராம். அன்னையே ஓரிடத்தில் கூறியுள்ள செய்தியையும் இங்குக் குறிப்பிட நினைக்கிறேன்.

கிரஹங்களுக்கு நமது வாழ்வை நிர்ணயிக்கும் அதிகாரம் கிடையாது. கடவுள்மீது நம்பிக்கை இல்லாதவர்கள்தாம் கிரஹங்கள் நம் வாழ்வை நிர்ணயிக்கின்றன என்று நம்பித் துன்பப்படுகிறார்கள். நீ பிறக்கும் போது இன்னின்ன கிரஹங்கள் இன்னின்ன வீடுகளில் இருக்கின்றன என்பதே உனது வாழ்வை நிர்ணயிக்கின்றது என்பது முற்றிலும் தவறு. அப்போதுள்ள கிரஹநிலை பௌதிக நிலையைப் பற்றிய பதிவு (Astronomical facts) மட்டுமே. அவை உனது ஆன்மாவின் எதிர்காலத்தை நிர்ணயிப்பதில்லை என்கிறார்.

சபாபதிக்கு உடல் சிலிரிக்கிறது. மேலும் சொற்பொழிவாளர் கூறுவது சபாபதியின் செவியில் தேனாய்ப் பாய்கிறது.

அன்னையை ஏற்றவர், முழுமையாக ஏற்றவர் அன்னைக்கு அன்புடன் சேவை செய்தவர் எவர்க்கும் நீண்ட ஆயுள்தான் என்பதற்கு நிறைய சான்றுகள் உள்ளன.

சேவையைப் பற்றியும் நாம் சிறிது தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஏனெனில் ஆன்மா உடலை விட்டுப் பிரியும் நேரம், அது செய்த சேவை மட்டுமே கணக்கில் அகப்படும் என்கிறார் ஸ்ரீ அரவிந்தர். பரோபகாரமாக நாம் செய்யும் உதவி அகந்தையை வளர்க்கும்.

(சமர்ப்பணமான செயல்கள் விலக்கு)

சேவையின் தொடக்கத்தில் உடலால் அன்னையின் வேலைகளைச் செய்வது. இங்குக் கூடல் தொடங்கும்முன் இளஞ்சிறார்கள் ஸ்ரீ அன்னை பகவான் திருவுருவங்களைத் தீண்டிய ஸ்பர்சம் அவர்களின் பல ஜென்மப் பலன். அது

சட்டத்தைப் பின்பற்றும் பெரு நெறி.

தொடங்கி இக்கூடல் நிகழ்த்தச் செய்த ஏற்பாடுகள் யாவும் அன்பர்கள் உடலால் செய்த சேவையே. இதுபோல் இறைவன் தொடர்பாக அப்பர் பெருமான் செய்த உழவாரப் பணிபோன்ற யாவும் உடல் செய்யும் சேவையே. அடுத்த நிலை உணர்வால் செய்யும் சேவை. அன்னை கூறியவற்றை உணர்வால் பின்பற்றுவது. அதாவது எரிச்சல்படுவது, கோபப்படுவதைத் தவிர்ப்பது. சுமுகத்தை விரும்புவது. உடன் சேவையில் உள்ளவர் குறையைக் கருதாத தன்மை. அடுத்த கட்ட சேவை மனதால் மதர் கூறியவற்றை விரும்பி ஏற்பது. இவை பெரும்பாலும் நம் பரம்பரைக் கருத்துகளுடன் மாறுபடும். அரிசிப்பானையைக் காலி செய்யக் கூடாது, பணத்தை ஒட்ட செலவு செய்யக் கூடாது என்பவை நம்முள் ஆழ்ந்த மனப்பான்மைகள். தேவைக்கும், சரியான முறையிலும் கடைசி பணத்தையும் செலவு செய்தால் அடுத்தது உள்ளே வரும் என்பது அன்னை கூறுவது. அன்னையைப் பற்றி ஏதும் அறியாத ஏழை விவசாயி, ரயில் பயணத்தில் உடன் வருபவர்கள் ஸ்ரீ அன்னையின் பெருமைகளைக் கூறியதைக் கேட்ட அக்கணத்தில் தன் மடியில் முடிந்திருந்த அவன் மொத்த சேகரமான ஒரு ரூபாயை (நூறு ஆண்டுகளுக்குமுன்) அந்த அன்பர்களிடம் கொடுத்து இதை அன்னையிடம் என் காணிக்கையாகச் சேர்த்து விடுங்கள் என்றாராம். அதைப் பெற்ற போது அன்னை செல்வங்களின் அதிபதியான ஸ்ரீ அன்னை “இத்தகைய பக்திக்கு தெய்வம் எப்படிப் பிரதிபலன் அளிக்க முடியும்” என்று அந்த விவசாயியின் பக்தி விஸ்வாசத்தால் பெரு மகிழ்ச்சியடைந்து நெகிழ்ந்தார். அன்பரின் ஆன்மா விழித்த கணமே இப்படிப்பட்ட தூய பக்தியுணர்வு எழும்.

அடுத்தகட்ட சேவை என்பது ஆன்மாவால் செய்யும் சேவை. மனோதிடம், நிதானம், பொறுமை ஆன்மாவிற்றுகரியன. மனம் தளரும் நேரத்தில் திடமாக இருப்பதும், அவசரமான சந்தர்ப்பத்தில் பொறுமையைக் கடைப்பிடிப்பது, நிதானமாகச் செயல்படுவது அன்னைக்கு நாம் செய்யும் ஆன்மீகச் சேவை.

திருமணத்தைவிட உயர்ந்த குரு-சிஷ்ய உறவு.

அடுத்தது உடல், உணர்வு, அறிவு, ஆன்மா ஆகிய எல்லாக் காரணங்களும் சேர்ந்து செய்யும் சேவை ஜீவனால் செய்யும் சேவை.

இவை எவற்றின் மூலமும் நாம் அன்னையை நெருங்கிடலாம். அன்னையிடம் நம்மை நாம் ஒப்படைத்துவிட்டால் அவரே நமக்குப் பொறுப்பேற்பார் என்பதை அன்பர்கள் தம் வாழ்வில் காண்பார்கள்.

பையனைத் தேடி வந்தார் சபாபதி. அன்னையையே பெற்றுக் கொண்டார். பிரச்சனை என்பது வாய்ப்பு என்பது இதுவோ. அல்ப ஆயுளின் பின்னே அன்னை ஒளிந்து கொண்டிருந்தாரோ! கூடல் நிறைவுற்று பிரசாதத்துடன் ‘பரம்பொருள்’ என்ற புத்தகமும் கொடுக்கப்பட்டதைப் பக்தியுடன் பெற்று மகனை மதரிடம் விட்டுவிட்டு வீடு திரும்பினார்.

இவர் மனைவியோ ‘என்னங்க? எப்ப போனீங்க. இவ்வளவு நேரம் கழிச்சுப் பிள்ளையை விட்டுவிட்டு வந்திருக்கீங்க’ என்று ஏக்கத்தோடு முறையிட்டாள்.

‘இந்தா! என்று புத்தகத்தைக் கொடுத்தார். என்ன இது? பிள்ளையைக் கேட்டால் புத்தகத்தைத் தருகிறீர்கள்.’

‘நீ தானே பரிகாரம் “பரம்பொருள்” என்று கூறியதாகச் சொன்னாய். அதுதான் இது. அவனை அன்னையிடம் விட்டு விட்டேன்’ என்று கண்ணீரைத் துடைத்துக் கொண்டார்.

‘ஏங்க கண் கலங்குறீங்க?’

‘இது நம்பிள்ளை பிழைத்துவிட்டான் என்ற நன்றிக் கண்ணீர்’ என்றார். ‘நானை நாம் பரிகாரம் செய்யத் திருக்கடவூர் செல்ல வேண்டாமா?’ என்றாள் சிவகாமி.

‘இல்லை சிவகாமி இனி நாம் எங்கும் செல்லத் தேவையில்லை. பரம்பொருளே அவன் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டார்.’

‘என்ன சொல்றீங்க?’

போரை நிறுத்தும் அமைதி.

‘நாம் எதை நினைத்துக் கவலைப்பட்டோமோ அதற்கு அன்னை பதில் கூறிவிட்டார்.’

‘உனக்கொரு செய்தி தெரியுமா? ஆதி சங்கரர் நதியில் நீராடச் சென்றபோது அவர் காலை முதலை பற்றிக் கொண்டதாம். அவர் தாய் அலறினாராம். அப்போது சங்கரர், அம்மா என்னை உன் பாசப் பிடியிலிருந்து விட்டுவிட்டால் இந்த முதலை என் காலை விட்டுவிடும் என்றாராம். பிள்ளை உயிர் பிழைத்தால் போதும் என்று அவரைச் சந்நியாசத்திற்கு விட்டுவிட்டாராம். முதலையும் அவர் காலை விட்டுவிட்டதாம். நீயும் உன் பாசத்திலிருந்து அவனை விடுவித்து அவனை அன்பனாக நினைத்து அன்பு செய். அவன் நீண்ட ஆயுள் பெறுவான். வேறு பரிகாரம் ஏதும் தேவையில்லை என்றார் தெளிவாக.’

‘அன்னையிடம் விட்டுவிட்டேன் என்றீர்களே யார் அந்த அன்னை. ஏன் அவர்களிடம் விட்டு வந்தீர்கள்.’

‘நீ சொன்னாயல்லவா பரம்பொருள் என்று அந்தப் பரம்பொருளின் சக்திதான் நான் கூறிய ஸ்ரீ அன்னை என்ற அந்தத் தெய்வம். அதற்குச் சேவை செய்யத்தான் அனந்தன் அங்கு சென்றிருக்கிறான். அவர் உலகத்தவரால் அரவிந்த அன்னை என்றழைக்கப்பட்டவர். இறை சக்தியாகிய இவர் இந்தப் பூமியில் மானுடமாக அவதரித்து 96 ஆண்டுகள் இருந்து இறைவனை வாழ்வில் வெளிப்படுத்துவது எப்படி என்பதை வாழ்ந்து காட்டியிருக்கிறார்.

(தொடரும்)

அளவு கடந்த கடுகு.

Published by Mr. P.V. Sankar on behalf of The Mother's Service Society, No. 5, Puduvali Sivam Street, Venkata Nagar, Puducherry - 605 011, Printed by Mr. S. Devanathan at Sakthi Offset Printers, No. 238, Lawspet Main Road, Pakkamudayanpet, Puducherry - 605 008, Published from Flat No. 11, 2nd Floor, Grace Apartments, No. 177, Pappammal Koil Street, Vaithikuppam, Puducherry - 605 012, Editor: Mr. N. Asokan, Secretary, The Mother's Service Society, No. 5, Puduvali Sivam Street, Venkata Nagar, Puducherry - 605 011.

உறவு

டெல்லி வக்கீல் வீட்டுப் பெண் பாண்டியில் ஆசிரமப் பள்ளியில் படித்துக் கொண்டிருந்தாள். அவள் திருடுவாள். ஆசிரியர்கள் கண்டித்தனர். அவள் மாறவில்லை. பலவகையாகவும் திருத்த முயன்று தோற்றனர். அதனால் எந்த மாணவனும், ஆசிரியரும் அவளுடன் பேசக்கூடாது என முடிவெடுத்தனர். இந்த முடிவு ஒரு தமிழ்ப் பெண்ணை உறுத்தியது. எவரும் பேசாவிட்டாலும் நான் பேசுகிறேன் என அவளிடம் கூறி அவள் மட்டும் அனைவர் முடிவையும் மீறி 8 ஆண்டுகள் அவளுடனிருந்தாள். அப்பெண் திருடுவதை நிறுத்திவிட்டாள். “உன் உறுதியால் இப்பெண் தன் கெட்ட பழக்கத்தை கைவிட்டுவிட்டாள்” என ஒரு ஆசிரியர் இத்தமிழ்ப் பெண்ணிடம் கூறினார். அளவு கடந்து சாப்பிடுவது பிரியம் தேவை எனக் காட்டும். குழந்தை தாயின் மடியில் வளர்வது அமெரிக்காவில் 1 வருடமானால் குழந்தையைத் தனி அறையில் படுக்க வைப்பார்கள். சுதந்திரமாக வளர வேண்டும் என்பது கொள்கை. உறவு அவசியம் என்பது நம் நாட்டுக் கொள்கை. ஓராண்டானால் குழந்தை கையில் ஸ்பூனைக் கொடுத்து சாப்பிடப் பழக்குவார்கள். இன்று 10 முதல் 15 வயதான குழந்தைகள் சாப்பிட மறுப்பது சகஜம். தாயார் ஊட்டி விட்டால் சாப்பிடும். தாயின் அன்பை குழந்தை முழுவதும் கேட்கும். இன்று ஓரிரு குழந்தைகள் உண்டு. 8 (அ) 10 குழந்தைகள் பெற்ற தாயார் மடியில் ஒரு குழந்தையிருந்தால் அடுத்த குழந்தையை வரவிடாது. பிடித்துத் தள்ளும். தாயார் கடைசி குழந்தையைக் கவனிப்பார். கவனம் வயதிற்குத் தகுந்தாற்போல் உண்டு. 70 வயதானவர் மாத்திரை சாப்பிட மகனை எதிர்பார்ப்பார். 3 வேளையும் மகனே மாத்திரையை எடுத்துக் கொடுப்பார். வேறு எவராது கொடுத்தால் “அவன் வரட்டும்” எனத் தகப்பனார் காத்திருப்பார். டெல்லி ஆசிரமப் பள்ளி பிரபலமாகிவிட்டது. தாரா என்பவர் அதை ஆரம்பித்தார். அவர் ஆசிரமத்திலிருந்து Germany போய் டெல்லி வந்து தங்கியவர். அன்னை மலர்களை முகர்ந்து அவற்றின் குணத்தைக் கூற தாராவையே நாடுவார். துளசியைப் பார்த்தவுடன் இது பக்தி என்றார். மகிழ்மூலைப் பொறுமை என்றார். யாராவது ஒரு மலரை அன்னையிடம் காண்பித்து “பெயரைக்” கேட்டால் தாராவிடம் கொடுத்து அனுப்பு என்பார். தாராவுக்கு என்ன கூற வேண்டும். எதைக் குறிப்பெடுக்க வேண்டும் எனத் தெரியும். கவனம் உடலின் பிரியம்.

கர்மமும், காலமும்

வாழ்வு சக்தி (force)யாலானது. சக்தி அதனுள் உள்ள ஜீவனால் (being) செயல்படுகிறது. சக்தி காலத்திற்குட்பட்டது. கர்மமும் காலத்திற்குரியது. கர்மத்தைக் கடந்தவரால் காலத்தைக் கடக்க முடியும். கர்மம், காலம் ஆகியவற்றைக் கடப்பதெப்படி? ஜாதகப்படி எனக்குக் கல்லூரிப் படிப்பில்லை என்றால் நான் அதை நம்பவில்லையெனில் எனக்குக் கல்லூரிப் படிப்பு வரும். எல்லா விஷயங்களிலும் கர்மத்தைக் கடந்தவரால் காலத்தைக் கடக்க முடியும். இந்தப் பகுதிகளில் அனைவரும் 6 மாதத்தில் வீடு கட்டுவதால் எனக்கும் 6 மாதமாகும் என நம்பாமல் சமர்ப்பணத்தை நம்பினால் என் வீடு 5 மாதத்திலும் முடியும். அதற்கு முன்னும் முடியும். எல்லா விஷயங்களிலும் காலத்தைக் கடந்தவரால் காலனை வெல்ல முடியும். அவருக்கு மரணமில்லை. இச்சா மிருத்தியு - வேண்டிய பொழுது உடலை விடலாம் என்பது சித்திக்கும். Q-வில் நமக்கு முன் 40 பேர் நின்றால் நாம் 41-வது நபராவோம். சமர்ப்பணத்தை நாடினால் பாங்க் ஏஜெண்ட் வந்து நம்மை அழைத்துப் போவார். காரியங்கள் எளிதில் நடப்பதைவிட காலத்தை வெல்வதில் சிரத்தை எடுத்து எல்லா விஷயங்களையும் கவனித்தால் ஆயுள் கூடும். அன்னையை ஏற்றவர்க்கு ஐம்பது ஆண்டுகள் அதிக ஆயுள் உண்டு. தொடர்பின் நெருக்கத்தால் அக்காலம் கூடும், குறையும். அன்றாட வாழ்வில் காரியங்கள் கர்மத்திற்கும் காலத்திற்கும் கட்டுப்பட்டது தெரியும். சமர்ப்பணம் சில நேரம் செயல்படும். Visa கிடைக்க 10 நாளாகும் எனில் 10 நாளில் கிடைத்தால் சமர்ப்பணம் பலித்ததாகக் கொள்வோம். சமர்ப்பணம் அந்த 10 நாளைக் குறைத்ததைக் கண்டவர் பலர். காலம் மனத்தைப் பொறுத்தது. மனம் அன்னையிலிருந்தால் காலம் அன்னைக்குக் கட்டுப்படும். சமர்ப்பணத்தை மேற்கொண்டால் பக்குவம் நீடிக்கும். முன்கூட்டி வரும். முறையாக நெறியாக சமர்ப்பணத்தைக் காலத்தை வெல்லப் பயன்படுத்தினால் 10 நாள் 9 நாளாகும். அது குறைந்து 1 நாளாகி, அதுவும் தேவையில்லை என்ற நேரம் காலம் நம் மனதில் கரைவது தெரியும். அதைச் சமர்ப்பணம் செய்து முழுமையாக சமர்ப்பணமானால் அவருக்கு மரணமில்லை. எளியவருக்குத் தேவைப்படும் நேரம் உயர்ந்தவர்க்குத் தேவைப்படாதது தெரியும். அதுவே முறை. தொடர்ந்தால் கர்மமும், காலமும் கரையும்.

